

Dziennik Urzędowy L 328

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
6 grudnia 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2008 z dnia 20 listopada 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 55/2008 wprowadzające autonomiczne preferencje handlowe dla Republiki Mołdowy** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1211/2008 z dnia 5 grudnia 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 5
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1212/2008 z dnia 5 grudnia 2008 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 945/2008 na rok gospodarczy 2008/2009 ... 7
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1213/2008 z dnia 5 grudnia 2008 r. dotyczące wieloletniego skoordynowanego wspólnotowego programu kontroli na lata 2009, 2010 i 2011, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni oraz ocenę narażenia na nie konsumenta ⁽¹⁾** 9
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1214/2008 z dnia 5 grudnia 2008 r. ustalające współczynniki stosowane do zbóż wywożonych w postaci irlandzkiej whisky na okres 2008/2009** 18
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1215/2008 z dnia 5 grudnia 2008 r. dotyczące otwarcia i zarządzania wspólnotowym kontyngentem taryfowym na jęczmień do produkcji słoðu z krajów trzecich i wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (Wersja skodyfikowana)** 20
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1216/2008 z dnia 5 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 872/2004 dotyczące dalszych środków ograniczających w odniesieniu do Liberii** 26

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne** ⁽¹⁾ 28
-

II *Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa*

DECYZJE

Rada

2008/910/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie zmiany części 1 i 2 „Sieci konsultacji Schengen (specyfikacje techniczne)”** 38

Komisja

2008/911/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 21 listopada 2008 r. ustanawiająca wykaz substancji ziołowych, preparatów i ich połączeń do użytku w tradycyjnych ziołowych produktach leczniczych (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 6933) ⁽¹⁾**..... 42

2008/912/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 28 listopada 2008 r. dotycząca wkładu finansowego Wspólnoty na 2009 r. na rzecz określonych wspólnotowych laboratoriów referencyjnych w dziedzinie kontroli pasz i żywności (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 7283)**..... 49
-

III *Akty przyjęte na mocy Traktatu UE*

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

- ★ **Decyzja ramowa Rady 2008/913/WSiSW z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii za pomocą środków prawnokarnych** 55
-

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)



⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1210/2008

z dnia 20 listopada 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 55/2008 wprowadzające autonomiczne preferencje handlowe dla Republiki Mołdowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 55/2008 ⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem”) weszło w życie dnia 31 stycznia 2008 r., a stosuje się je od dnia 1 marca 2008 r. Rozporządzenie wprowadza wolny dostęp do rynków Wspólnoty dla wszystkich produktów pochodzących z Republiki Mołdowy (zwanej dalej „Mołdawią”), z wyjątkiem niektórych produktów rolnych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia, w odniesieniu do których wprowadzono ograniczone koncesje w postaci zwolnienia z ceł w granicach kontyngentów taryfowych bądź w postaci obniżenia ceł.

(2) Brzmienie art. 14 rozporządzenia stworzyło lukę pomiędzy stosowaniem systemu ogólnych preferencji taryfowych (zwanego dalej „GSP”), do których Mołdawia była uprawniona do czasu wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 55/2008, a stosowaniem autonomicznych preferencji handlowych (zwanymi dalej „ATP”), podczas gdy rozporządzenie miało w założeniu doprowadzić do dalszego stosowania preferencji GSP w odniesieniu do wszelkiego przywozu, którego one dotyczą, do czasu wprowadzenia ATP. Zgodnie z art. 14 towary objęte GSP, będące przedmiotem wywozu do Wspólnoty w okresie od wejścia w życie ATP do rozpoczęcia stosowania tego systemu, nie są objęte żadnym systemem, jeśli przed dniem 31 stycznia 2008 r. nie zawarto umowy sprzedaży i możliwe jest wykazanie, że towary opuściły Mołdawię do dnia 31 stycznia 2008 r. włącznie. W celu skorygowania tej sytuacji należy zmienić brzmienie art. 14 w taki sposób, aby odnosił się on do daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia, a nie do daty jego wejścia w życie.

(3) W trakcie przygotowań do stosowania rozporządzenia (WE) nr 55/2008 oraz do zarządzania kontyngentami wymienionymi w załączniku I do tego rozporządzenia stwierdzono kilka niezgodności pomiędzy opisami kontyngentów a odpowiadającymi im kodami CN. W celu skorygowania tych błędów należy w opisie kontyngentu nr 09.0504 usunąć wyraz „domowych”, w pozycji dotyczącej kontyngentu nr 09.0509 dodać kod CN 1001 90 99, zaś w opisie kontyngentu nr 09.0514 usunąć opis „o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 15 % obj.,”. Proponowane poprawki nie oznaczają zakwestionowania ani zmiany metod stosowanych dla ustalenia wielkości kontyngentów dla poszczególnych grup produktów, które to metody ustalono na podstawie najlepszych wyników w wywozie w latach 2004–2006, z uwzględnieniem corocznego wzrostu odpowiadającego potencjalnemu wzrostowi zdolności produkcyjnych i wywozowych Mołdawii do roku 2012.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 55/2008.

(5) W celu umożliwienia stosowania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu bez zbędnego opóźnienia, powinno ono wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 55/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 14 ust. 1 w zdaniu wprowadzającym wyrazy „po wejściu w życie” zastępuje się wyrazami „po dacie rozpoczęcia stosowania”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 20 z 24.1.2008, s. 1.

b) w art. 14 ust. 1 lit. a) i b) oraz w ust. 2 lit. a), b), c) i d) wyrazy „data wejścia w życie” lub „dzień wejścia w życie” we wszystkich formach gramatycznych zastępuje się wyrazami „data rozpoczęcia stosowania” w odpowiedniej formie gramatycznej;

2) załącznik I zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 listopada 2008 r.

W imieniu Rady

B. LAPORTE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

**PRODUKTY PODLEGAJĄCE OGRANICZENIOM ILOŚCIOWYM LUB PROGOM CENOWYM, O KTÓRYCH
MOWA W ART. 3**

Niezależnie od zasad interpretacji Nomenklatury Scalonej (CN), treść opisu produktów uważa się za mającą jedynie znaczenie orientacyjne, natomiast system preferencyjny jest ustalany, w kontekście niniejszego załącznika, przez zakres kodów CN. W przypadku gdy podawane są kody ex CN, system preferencji jest ustalany poprzez łączne zastosowanie kodu CN oraz odpowiadającego mu opisu.

1. Produkty objęte rocznymi bezcłowymi kontyngentami taryfowymi

Nr porządkowy	Kod CN	Opis	2008 ⁽¹⁾	2009 ⁽¹⁾	2010 ⁽¹⁾	2011 ⁽¹⁾	2012 ⁽¹⁾
09.0504	0201 do 0204	Mięso świeże, schłodzone i zamrożone, z bydła, świń, owiec oraz kóz	3 000 ⁽²⁾	3 000 ⁽²⁾	4 000 ⁽²⁾	4 000 ⁽²⁾	4 000 ⁽²⁾
09.0505	ex 0207	Mięso i jadalne podroby z drobiu z pozycji 0105, świeże, schłodzone lub zamrożone, z wyłączeniem wątrobek otuszczonych z podpozycji 0207 34	400 ⁽²⁾	400 ⁽²⁾	500 ⁽²⁾	500 ⁽²⁾	500 ⁽²⁾
09.0506	ex 0210	Mięso i podroby jadalne ze świń i z bydła, solone, w solance, suszone lub wędzone; jadalne mąki i mączki, z mięsa lub podrobów ze świń domowych i bydła	400 ⁽²⁾	400 ⁽²⁾	500 ⁽²⁾	500 ⁽²⁾	500 ⁽²⁾
09.4210	0401 do 0406	Przetwory mleczne	1 000 ⁽²⁾	1 000 ⁽²⁾	1 500 ⁽²⁾	1 500 ⁽²⁾	1 500 ⁽²⁾
09.0507	0407 00	Jaja ptasie w skorupkach	90 ⁽³⁾	95 ⁽³⁾	100 ⁽³⁾	110 ⁽³⁾	120 ⁽³⁾
09.0508	ex 0408	Jaja ptasie bez skorupki oraz żółtka jaja, inne niż mienające się do spożycia przez ludzi	200 ⁽²⁾	200 ⁽²⁾	300 ⁽²⁾	300 ⁽²⁾	300 ⁽²⁾
09.0509	1001 90 91 1001 90 99	Pozostały orkisz (inne niż orkisz do siewu), pszenica zwyczajna i meslin	25 000 ⁽²⁾	30 000 ⁽²⁾	35 000 ⁽²⁾	40 000 ⁽²⁾	50 000 ⁽²⁾
09.0510	1003 00 90	Jęczmień	20 000 ⁽²⁾	25 000 ⁽²⁾	30 000 ⁽²⁾	35 000 ⁽²⁾	45 000 ⁽²⁾
09.0511	1005 90	Kukurudzka	15 000 ⁽²⁾	20 000 ⁽²⁾	25 000 ⁽²⁾	30 000 ⁽²⁾	40 000 ⁽²⁾
09.0512	1601 00 91 i 1601 00 99 ex 1602	Kiełbasy i podobne wyroby z mięsa, podrobów lub krwi; przetwory żywnościowe na bazie tych wyrobów Pozostałe mięso, podroby lub krew, przetworzone lub zakonserwowane: — z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , niepoddane obróbce cieplnej, — ze świń domowych, — z bydła, niepoddane obróbce cieplnej	500 ⁽²⁾	500 ⁽²⁾	600 ⁽²⁾	600 ⁽²⁾	600 ⁽²⁾
09.0513	1701 99 10	Cukier biały	15 000 ⁽²⁾	18 000 ⁽²⁾	22 000 ⁽²⁾	26 000 ⁽²⁾	34 000 ⁽²⁾
09.0514	2204 21 i 2204 29	Wino ze świeżych winogron, inne niż wina musujące	60 000 ⁽⁴⁾	70 000 ⁽⁴⁾	80 000 ⁽⁴⁾	100 000 ⁽⁴⁾	120 000 ⁽⁴⁾

(¹) Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia, z wyjątkiem którego od pierwszego dnia stosowania rozporządzenia do dnia 31 grudnia.

(²) Tona (waga netto).

(³) Miliony sztuk.

(⁴) Hektoltry.

2. Produkty zwolnione ze składnika *ad valorem* ceł przywozowych

Kod CN	Wyszczególnienie
0702	Pomidory, świeże lub schłodzone
0703 20	Czosnek, świeży lub schłodzony
0707	Ogórki i korniszony, świeże lub schłodzone
0709 90 70	Cukinia, świeża lub schłodzona
0709 90 80	Karczochy
0806	Winogrona, świeże lub suszone
0808 10	Jabłka, świeże
0808 20	Gruszki i pigwy
0809 10	Morele
0809 20	Wiśnie i czereśnie
0809 30	Brzoskwinie, włącznie z nektarynami
0809 40	Śliwki i owoce tarniny

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1211/2008**z dnia 5 grudnia 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 grudnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	71,4
	TR	76,9
	ZZ	74,2
0707 00 05	JO	167,2
	MA	58,0
	TR	91,5
0709 90 70	ZZ	105,6
	JO	230,6
	MA	83,9
0805 10 20	TR	107,2
	ZZ	140,6
	BR	44,6
0805 20 10	EG	30,5
	MA	76,3
	TR	55,3
	UY	34,6
	ZA	43,1
	ZW	28,4
	ZZ	44,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	MA	66,9
	TR	73,0
	ZZ	70,0
0805 50 10	AR	62,9
	CN	52,4
	HR	17,0
	IL	74,8
	TR	59,7
	ZZ	53,4
0808 10 80	MA	64,0
	TR	63,4
	ZA	79,4
	ZZ	68,9
0808 20 50	CA	89,4
	CL	67,1
	CN	76,6
	MK	34,8
	US	104,1
	ZA	113,0
	ZZ	80,8
0808 20 50	AR	73,4
	CL	48,4
	CN	50,1
	TR	104,0
	US	126,1
	ZZ	80,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1212/2008**z dnia 5 grudnia 2008 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 945/2008 na rok gospodarczy 2008/2009**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2008/2009 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 945/2008 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1209/2008 ⁽⁴⁾.

(2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2008/2009 rozporządzeniem (WE) nr 945/2008, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 6 grudnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 258 z 26.9.2008, s. 56.⁽⁴⁾ Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 5.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 6 grudnia 2008 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	23,24	4,68
1701 11 90 ⁽¹⁾	23,24	9,91
1701 12 10 ⁽¹⁾	23,24	4,49
1701 12 90 ⁽¹⁾	23,24	9,48
1701 91 00 ⁽²⁾	24,46	13,28
1701 99 10 ⁽²⁾	24,46	8,48
1701 99 90 ⁽²⁾	24,46	8,48
1702 90 95 ⁽³⁾	0,24	0,40

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1213/2008

z dnia 5 grudnia 2008 r.

dotyczące wieloletniego skoordynowanego wspólnotowego programu kontroli na lata 2009, 2010 i 2011, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni oraz ocenę narażenia na nie konsumenta

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywami 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG Komisja przyjęła zalecenia dotyczące skoordynowanego wspólnotowego programu monitorowania w zakresie pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni oraz w i na niektórych innych produktach pochodzenia roślinnego. Dnia 1 września 2008 r. dyrektywy te zastąpiono rozporządzeniem (WE) nr 396/2005. Na mocy tego rozporządzenia wspólnotowy program kontroli pozostałości pestycydów ma obejmować obok żywności pochodzenia roślinnego także żywność pochodzenia zwierzęcego, i mieć formę aktu wiążącego. Dlatego należy przyjąć go w formie rozporządzenia. Program nie powinien naruszać przepisów dyrektywy Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającej dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG⁽²⁾.
- (2) Trzydzieści środków spożywczych należy do najbardziej istotnych składników pokarmu we Wspólnocie. Ponieważ poważne zmiany w stosowaniu pestycydów zachodzą w cyklu trzyletnim, należy monitorować pestycydy w tych 30 środkach spożywczych w serii cykli trzyletnich w celu umożliwienia przeprowadzania oceny narażenia konsumenta i stosowania prawodawstwa wspólnotowego.
- (3) W oparciu o dwumianowy rozkład prawdopodobieństwa można szacować, że przebadanie 642 próbek pozwala na wykrycie jednej próbki zawierającej pozostałości pestycydów powyżej granicy wykrywalności (LOD)

z pewnością większą niż 99 %, pod warunkiem że nie mniej niż 1 % tych produktów zawiera pozostałości powyżej tego limitu. Pobór tych próbek należy rozdzielić między państwa członkowskie w stosunku do liczby ludności, w liczbie co najmniej 12 próbek dla danego produktu na rok.

- (4) Jeżeli definicja pozostałości pestycydów obejmuje inne substancje czynne, metabolity lub produkty rozpadu, informacje dotyczące tych metabolitów powinny zostać dostarczone oddzielnie.
- (5) Wytyczne w sprawie „Procedur walidacji metod i kontroli jakości dotyczących analizy pozostałości pestycydów w żywności i paszy” zostały opublikowane na stronie internetowej Komisji⁽³⁾.
- (6) Do procedur pobierania próbek stosuje się dyrektywę Komisji 2002/63/WE z dnia 11 lipca 2002 r. ustanawiającą wspólnotowe metody pobierania próbek do celów urzędowej kontroli pozostałości pestycydów w produktach pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni oraz uchylającą dyrektywę 79/700/EWG⁽⁴⁾, która zawiera metody i procedury zalecane przez Komisję Codex Alimentarius.
- (7) Konieczne jest także przeprowadzenie oceny, czy przestrzegane są najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości w żywności dla niemowląt, ustalone w art. 10 dyrektywy Komisji 2006/141/WE z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt oraz zmieniająca dyrektywę 1999/21/WE⁽⁵⁾ oraz w art. 7 dyrektywy Komisji 2006/125/WE z dnia 5 grudnia 2006 r. w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci⁽⁶⁾.
- (8) Konieczne jest przeprowadzenie oceny możliwych skutków zbiorczych, kumulacyjnych i synergicznych pestycydów. Ocena ta obejmie w pierwszym rzędzie związki fosforoorganiczne, karbaminiany, triazole, pyretroidy, jak określono w załączniku I.

⁽³⁾ Dokument SANCO/3131/2007 z dnia 31 października 2007 r., http://europa.eu.int/comm/food/plant/protection/resources/qualcontrol_en.pdf

⁽⁴⁾ Dz.U. L 187 z 16.7.2002, s. 30.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 401 z 30.12.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 339 z 6.12.2006, s. 16.

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10.

- (9) Państwa członkowskie powinny przekazać do dnia 31 sierpnia każdego roku informacje dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W latach 2009, 2010 i 2011 państwa członkowskie pobierają i analizują próbki kombinacji produktów i pozostałości pestycydów, jak określono w załączniku I.

Liczbę próbek dla każdego produktu określono w załączniku II.

Artykuł 2

1. Partia, z której należy pobrać próbki, zostaje wybrana losowo.

Procedura pobierania próbek, w tym liczba jednostek, jest zgodna z dyrektywą 2002/63/WE.

2. Pobrane i analizowane próbki zawierają przynajmniej:

- a) dziesięć próbek żywności dla niemowląt głównie na bazie warzyw, owoców lub zbóż;
- b) jedną próbkę produktów pochodzących z upraw ekologicznych, odzwierciedlającą udział produktów ekologicznych w każdym państwie członkowskim, o ile jest dostępna.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przekazują wyniki analiz próbek testowanych w 2009 r., 2010 r. i 2011 r. odpowiednio do dnia 31 sierpnia 2010 r., 2011 r. i 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2008 r.

Oprócz tych wyników państwa członkowskie przekazują następujące informacje:

- a) wykorzystane metody analityczne i uzyskane poziomy raportowania, zgodnie z wytycznymi w sprawie Procedur walidacji metod i kontroli jakości dotyczących analizy pozostałości pestycydów w żywności i paszy;
- b) limity oznaczenia stosowane w krajowych i wspólnotowych programach kontroli;
- c) szczegółowe informacje dotyczące akredytacji laboratoriów analitycznych biorących udział w kontrolach;
- d) w przypadkach dozwolonych na podstawie ustawodawstwa krajowego, szczegółowe informacje dotyczące zastosowanych środków wykonawczych;
- e) w przypadku przekroczenia najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości (NDP) wykaz możliwych powodów przekroczenia NDP, łącznie z odpowiednimi uwagami dotyczącymi wariantów zarządzania ryzykiem.

2. Jeżeli definicja pozostałości pestycydów obejmuje substancje czynne, metabolity lub produkty rozkładu lub reakcji, państwa członkowskie przekazują sprawozdania z wyników analizy zgodnie z przewidzianą prawem definicją pozostałości. W stosownych przypadkach wyniki dotyczące każdego głównego izomeru lub metabolitu, określone w definicji pozostałości, są przekazywane oddzielnie.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Kombinacje pestycydów i produktów, które mają być objęte monitorowaniem

	2009	2010	2011
2,4-D (suma 2,4-D i jego estrów wyrażona jako 2,4-D)		(c)	(a)
4,4'-metoksychlor	(d)	(e)	(f)
Abamektyna (suma awermektyny B1a, awermektyny B1b i izomeru delta-8,9 awermektyny B1a)	(b) (d)	(c) (e)	(a) (f)
Acefat	(b)	(e)	(a)
Acetamipryd	(b)	(c)	(a)
Akrynatryna		(e)	(a)
Aldikarb (suma aldikarbu, jego sulfotlenku i sulfonu wyrażona jako aldikarb)	(b)	(e)	(a)
Amitraz (amitraz, w tym metabolity zawierające 2,4-dimetyloanilinę, wyrażone jako amitraz)		(e)	(a)
Amitrol (***)	(b)	(e)	(a)
Azynofos etylowy (***)	(d)	(e)	(f)
Azynofos metylowy	(b)	(e)	(a)
Azoksystrobina	(b)	(e)	(a)
Benfurakarb (***)	(b)	(e)	(a)
Bifentryna	(b) (d)	(c) (e)	(a) (f)
Bitertanol		(e)	(a)
Boskalid	(b)	(e)	(a)
Jon bromkowy		(e)	(a)
Bromopropylat	(b)	(e)	(a)
Bromukonazol (suma diastereoizomerów) (***)	(b)	(e)	(a)
Bupirydat	(b)	(e)	(a)
Buprofezyna	(b)	(e)	(a)
Kadusafos (***)	(b)	(e)	(a)
Kamfechlor (suma kongenerów nr 26, 50 i 62) (***)	(d)	(e)	(f)
Kaptan	(b)	(e)	(a)
Karbaryl	(b)	(e)	(a)
Karbendazym (suma benomyli i karbendazymu wyrażona jako karbendazym)	(b)	(e)	(a)
Karbofuran (suma karbofuranu i 3-hydroksykarbofuranu wyrażona jako karbofuran)	(b)	(e)	(a)
Karbosulfan (***)	(b)	(e)	(a)
Chlordan (suma izomerów cis- i trans- oraz oksychlordanu wyrażona jako chlordan)	(d)	(e)	(f)
Chlorfenapyr		(e)	(a)

	2009	2010	2011
Chlorfenwinfos	(b)	(c)	(a)
Chlormekwat (*)	(b)	(c)	(a)
Chlorobenzylat (***)	(d)	(c)	(f)
Chlorotalonil	(b)	(c)	(a)
Chloroprofamid (chloroprofamid i 3-chloroanilina wyrażone jako chloroprofamid)	(b)	(c)	(a)
Chloropiryfos	(b) (d)	(c) (e)	(a) (f)
Chloropiryfos metylowy	(b) (d)	(c) (e)	(a) (f)
Klofentezyna (suma wszystkich związków zawierających cząsteczkę 2-chlorobenzoilu wyrażona jako klofentezyna)	(b)	(c)	(a)
Chlotianidyna (suma tiametoksamu i chlotianidyny wyrażona jako tiametoksam)		(c)	(a)
Cyflutryna (cyflutryna, w tym inne mieszaniny izomerów składowych (suma izomerów))	(b) (d)	(c) (e)	(a) (f)
Cypermetyryna (cypermetyryna, w tym inne mieszaniny izomerów składowych (suma izomerów))	(b) (d)	(c) (e)	(a) (f)
Cyprokonazol (***)	(b)	(c)	(a)
Cyprodynil	(b)	(c)	(a)
DDT (suma p,p'-DDT, o,p'-DDT, p-p'-DDE i p,p'-DDD (TDE) wyrażona jako DDT)	(d)	(c)	(f)
Deltametryna (cis-deltametryna)	(b) (d)	(c) (e)	(a) (f)
Diazynon	(b)	(c) (e)	(a) (f)
Dichlofluanid	(b)	(c)	(a)
Dichlorfos	(b)	(c)	(a)
Dichloran		(c)	(a)
Dikofol (suma izomerów p, p' i o,p')	(b)	(c)	(a)
Dieldryna (aldryna i dieldryna łącznie wyrażone jako dieldryna)	(d)	(c)	(f)
Difenokonazol	(b)	(c)	(a)
Dimetoat (suma dimetoatu i ometoatu wyrażona jako dimetoat)	(b)	(c)	(a)
Dimetomorf	(b)	(c)	(a)
Dinokap (suma izomerów dinokapu wraz z odpowiadającymi im fenolami wyrażona jako dinokap)		(c)	(a)
Difenyloamina	(b)	(c)	(a)
Endosulfan (suma izomerów alfa- i beta- oraz siarczanu endosulfanu wyrażona jako endosulfan)	(b) (d)	(c) (e)	(a) (f)
Endryna	(d)	(c)	(f)
Epoksykonazol		(c)	(a)
Etion	(b)	(c)	(a)
Etoprofos (***)	(b)	(c)	(a)
Fenamifos (suma fenamifosu oraz jego sulfotlenku i sulfonu wyrażona jako fenamifos) (***)	(b)	(c)	(a)
Fenarymol	(b)	(c)	(a)

	2009	2010	2011
Fenazachina		(e)	(a)
Fenbukonazol (***)	(b)	(e)	(a)
Fenheksamid	(b)	(e)	(a)
Fenitrocion	(b)	(e)	(a)
Fenoksykarb	(b)	(e)	(a)
Fenpropatryna (***)	(b)	(e)	(a)
Fenpropimorf		(e)	(a)
Fention (suma fentionu i jego analogu tlenowego, ich sulfotlenków i sulfonu wyrażona jako fention)	(d)	(c) (e)	(a) (f)
Fenwalerat/esfenwalerat (suma) (suma izomerów RS/SR i RR/SS)	(d)	(c) (e)	(a) (f)
Fipronil (suma fipronilu i metabolitu sulfonu (MB46136) wyrażona jako fipronil)	(b)	(e)	(a)
Fluazifop (Fluazyfop (fluazyfop-P-butyłowy (kwas fluazyfopowy (wolny i sprzężony))))		(e)	(a)
Fludioksonil	(b)	(e)	(a)
Flufenoksuron	(b)	(e)	(a)
Flukonazol (***)	(b)	(e)	(a)
Flusilazol	(b)	(e)	(a)
Flutriafol (***)	(b)	(e)	(a)
Folpet	(b)	(e)	(a)
Formetanat (suma formetanatu i jego soli wyrażona jako chlorowodorek formetanatu)	(b)	(e)	(a)
Fostiazat (***)	(b)	(e)	(a)
Glyfosat (**)		(e)	(a)
Haloksyfop, w tym haloksyfop-R (ester metylowy haloksyfopu-R, haloksyfop-R i koniugaty haloksyfopu-R wyrażone jako haloksyfop-R) (F) (R)		(e)	(a)
HCB	(d)	(e)	(f)
Heptachlor (suma heptachloru i epoksydu heptachloru, wyrażona jako heptachlor)	(d)	(e)	(f)
Heksachlorocykloheksan (HCH), izomer alfa	(d)	(e)	(f)
Heksachlorocykloheksan (HCH), izomer beta	(d)	(e)	(f)
Heksachlorocykloheksan (HCH), (izomer gamma) (lindan)	(d)	(e)	(f)
Heksakonazol	(b)	(e)	(a)
Heksytiazoks	(b)	(e)	(a)
Imazalil	(b)	(e)	(a)
Imidachlopryd	(b)	(e)	(a)
Indoksakarb (indoksakarb jako suma izomerów S i R)	(b)	(e)	(a)
Iprodion	(b)	(e)	(a)
Iprowalikarb	(b)	(e)	(a)

	2009	2010	2011
Kresoksym metylowy	(b)	(c)	(a)
Lambda-cyhalotryna (lambda-cyhalotryna, w tym inne mieszaniny izomerów składowych (suma izomerów))	(b)	(c)	(a)
Linuron	(b)	(c)	(a)
Lufenuron		(c)	(a)
Malation (suma malationu i malaoksonu wyrażona jako malation)	(b)	(c)	(a)
Grupa manebu (suma wyrażona jako CS2: maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiuram, ziram)	(b)	(c)	(a)
Mepanipirim i jego metabolit (2-anilino-4-(2-hydroksypropyl)-6-metylopirymidyna) wyrażone jako mepanipirim)	(b)	(c)	(a)
Mepikwat (*)	(b)	(c)	(a)
Metalaksyl (metalaksyl, w tym inne mieszaniny izomerów składowych włącznie z metalakylem-M (suma izomerów))	(b)	(c)	(a)
Metkonazol (***)	(b)	(c)	(a)
Metamidofos	(b)	(c)	(a)
Metydation	(b) (d)	(c) (e)	(a) (f)
Metiokarb (suma metiokarbu, sulfotlenku metiokarbu i sulfonu metiokarbu wyrażona jako metiokarb)	(b)	(c)	(a)
Metomyl (suma metomyli i tiodikarbu wyrażona jako metomyl)	(b)	(c)	(a)
Metoksyfenozyd		(c)	(a)
Monokrotofos	(b)	(c)	(a)
Myklobutanil	(b)	(c)	(a)
Oksadiksyl		(c)	(a)
Oksamyl	(b)	(c)	(a)
Oksydemeton metylowy (suma oksydemetonu metylowego i S-metylosulfonu demetonu wyrażona jako oksydemeton metylowy)	(b)	(c)	(a)
Paklobutrazol (***)	(b)	(c)	(a)
Paration	(b) (d)	(c) (e)	(a) (f)
Paration metylowy (suma parationu metylowego i paraoksonu metylowego wyrażona jako paration metylowy)	(b) (d)	(c) (e)	(a) (f)
Penkonazol	(b)	(c)	(a)
Pendimetalina		(c)	(a)
Permetryna (suma permetryny cis- i trans-)	(d)	(e)	(f)
Fentoat		(c)	(a)
Fosalon	(b)	(c)	(a)
Fosmet (fosmet i tlenek fosmetu wyrażone jako fosmet)	(b)	(c)	(a)
Foksym (***)	(b)	(c)	(a)
Piryfikarb (suma pirykarbu i demetylopirykarbu wyrażona jako pirykarb)	(b)	(c)	(a)
Piryfifos metylowy	(b) (d)	(c) (e)	(a) (f)

	2009	2010	2011
Prochloraz (suma prochlorazu i jego metabolitów zawierających cząsteczkę 2,4,6 trichlorofenolową wyrażona jako prochloraz)	(b)	(c)	(a)
Procymidon	(b)	(c)	(a)
Profenofos	(b) (d)	(c) (e)	(a) (f)
Propamokarb (suma propamokarbu i jego soli wyrażona jako propamokarb)	(b)	(c)	(a)
Propargit	(b)	(c)	(a)
Propikonazol		(c)	(a)
Propyzamid		(c)	(a)
Protiokonazol (protiokonazol-destio) (***)	(b)	(c)	(a)
Pyrazofos	(d)	(e)	(f)
Pyretryny			(a)
Pirydaben	(b)	(c)	(a)
Pirymetanil	(b)	(c)	(a)
Piryproksyfen	(b)	(c)	(a)
Chinoksyfen	(b)	(c)	(a)
Kwintocen (suma kwintocenu i pentachloroaniliny wyrażona jako kwintocen)		(c)	(f)
Resmetryna (suma izomerów)	(d)	(e)	(f)
Spinosad (suma spinosynu A i spinosynu D wyrażona jako spinosad)		(c)	(a)
Spiroksamina	(b)	(c)	(a)
Tebukonazol	(b)	(c)	(a)
Tebufenozyd	(b)	(c)	(a)
Tebufenpyrad	(b)	(c)	(a)
Teknazen		(c)	(f)
Teflubenzuron	(b)	(c)	(a)
Teflutryna (***)	(b)	(c)	(a)
Tetrakonazol		(c)	(a)
Tetradifon	(b)	(c)	(a)
Tiabendazol	(b)	(c)	(a)
Tiaklopyrd	(b)	(c)	(a)
Tiofanat metylowy	(b)	(c)	(a)
Tolklofos metylowy	(b)	(c)	(a)
Tolilfluaniid (suma tolilfluaniidu i dimetylamino-sulfotoluidydu wyrażona jako tolilfluaniid)	(b)	(c)	(a)
Triadimefon i triadimenol (suma triadimefonu i triadimenolu)	(b)	(c)	(a)
Triazofos	(b) (d)	(c) (e)	(a) (f)

	2009	2010	2011
Trichlorfon (***)	(b)	(c)	(a)
Trifloksystrobina	(b)	(c)	(a)
Trifluralina		(c)	(a)
Tritikonazol (***)	(b)	(c)	(a)
Winklozolina (suma winklozolini i wszystkich metabolitów zawierających grupę 3,5-dichloroaniliny wyrażona jako winklozolina)	(b)	(c)	(a)

(a) Fasola (świeża lub mrożona, bez strąków), marchew, ogórki, pomarańcze lub mandarynki, gruszki, ziemniaki, ryż, szpinak (świeży lub mrożony).

(b) Bakłażany, banany, kalafior, winogrona stołowe, sok pomarańczowy (państwa członkowskie powinny wyszczególnić źródło (koncentraty lub świeże owoce)), groszek (świeży/mrożony, bez strąków), papryka (słodka) i pszenica.

(c) Jabłka, kapusta głowiasta, por, sałata, pomidory, brzoskwinie (włącznie z nektarynami i podobnymi mieszancami); żyto lub owies i truskawki.

(d) Masło, jaja.

(e) Mleko, mięso ze świń.

(f) Mięso drobiowe, wątroba (bydło i inne przeżuwacze, świnie i drób).

(*) Chlormekwat i mepikwat powinny zostać poddane analizie w zbożach (z wyjątkiem ryżu), marchwi, warzywach o jadalnych owocach i w gruszkach.

(**) Tylko zboża.

(***) Poddawane dobrowolnej analizie w 2009 r.

ZAŁĄCZNIK II

Liczba próbek każdego produktu do pobrania i poddania analizie przez każde państwo członkowskie.

Państwo członkowskie	Próbki	Państwo członkowskie	Próbki
BE	12 (*) 15 (**)	LU	12 (*) 15 (**)
BG	12 (*) 15 (**)	HU	12 (*) 15 (**)
CZ	12 (*) 15 (**)	MT	12 (*) 15 (**)
DK	12 (*) 15 (**)	NL	17
DE	93	AT	12 (*) 15 (**)
EE	12 (*) 15 (**)	PL	45
EL	12 (*) 15 (**)	PT	12 (*) 15 (**)
ES	45	RO	17
FR	66	SI	12 (*) 15 (**)
IE	12 (*) 15 (**)	SK	12 (*) 15 (**)
IT	65	FI	12 (*) 15 (**)
CY	12 (*) 15 (**)	SE	12 (*) 15 (**)
LV	12 (*) 15 (**)	UK	66
LT	12 (*) 15 (**)		

CAŁKOWITA MINIMALNA LICZBA PRÓBEK: 642

(*) Minimalna liczba próbek dla każdej zastosowanej metody oznaczania pojedynczej pozostałości.

(**) Minimalna liczba próbek dla każdej zastosowanej metody oznaczania wielokrotnej pozostałości.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1214/2008

z dnia 5 grudnia 2008 r.

ustalające współczynniki stosowane do zbóż wywożonych w postaci irlandzkiej whisky na okres 2008/2009

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 162 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1670/2006 z dnia 10 listopada 2006 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003 w zakresie ustalania i przyznawania dostosowanych refundacji w odniesieniu do produktów zbożowych wywożonych w postaci niektórych napojów spirytusowych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1670/2006 przewiduje, że ilościami zbóż, dla których przyznawana jest refundacja wywozowa, są ilości objęte kontrolą i poddane destylacji oraz ważone przy zastosowaniu współczynnika ustalanego corocznie w stosunku do każdego zainteresowanego państwa członkowskiego. Współczynnik ten wyraża stosunek między całkowitymi ilościami wywiezionymi i całkowitymi ilościami wprowadzonymi do obrotu danyh napojów spirytusowych na podstawie tendencji odnotowanych w odniesieniu do tych ilości w okresie odpowiadającym przeciętnemu okresowi dojrzewania danego napoju spirytusowego.
- (2) W świetle informacji przedstawionych przez Irlandię i dotyczących okresu od dnia 1 stycznia do dnia

31 grudnia 2007 r. przeciętny okres dojrzewania w 2007 r. wynosił dla irlandzkiej whisky pięć lat.

- (3) W związku z powyższym należy ustalić współczynniki dla okresu od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 września 2009 r.
- (4) Artykuł 10 Protokołu 3 do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym wyklucza przyznawanie refundacji przy wywozie do Liechtensteinu, Islandii i Norwegii. Ponadto Wspólnota zawarła z niektórymi państwami trzecimi umowy znoszące refundacje wywozowe. W związku z tym oraz zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1670/2006 należy fakt ten uwzględnić przy obliczaniu współczynników na okres 2008/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W okresie od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 września 2009 r. wartość współczynników, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1670/2006, mających zastosowanie do zbóż wykorzystywanych w Irlandii do wytwarzania irlandzkiej whisky, będzie równa wartości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 11.11.2006, s. 33.

ZAŁĄCZNIK

Współczynniki mające zastosowanie w Irlandii

Okres obowiązywania	Współczynnik stosowany do	
	jęczmienia wykorzystywanego do wytwarzania irlandzkiej whisky kategorii B ⁽¹⁾	zbóż wykorzystywanych do wytwarzania irlandzkiej whisky kategorii A
Od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 września 2009 r.	0,086	0,150

⁽¹⁾ W tym jęczmienia przetworzonego na słód.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1215/2008

z dnia 5 grudnia 2008 r.

dotyczące otwarcia i zarządzania wspólnotowym kontyngentem taryfowym na jęczmień do produkcji słodu z krajów trzecich i wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007

(Wersja skodyfikowana)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r., ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 144, ust. 1 w związku z art. 4,

uwzględniając decyzję 2006/333/WE Rady z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczącego zmiany koncesji na listach koncesyjnych Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej ⁽²⁾, w szczególności jej art. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2007/444/WE z dnia 22 lutego 2007 r. w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a rządem Kanady w sprawie zakończenia negocjacji w ramach art. XXIV ust. 6 GATT ⁽³⁾, w szczególności jej art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2377/2002 z dnia 27 grudnia 2002 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym Wspólnoty na jęczmień do produkcji słodu z państw trzecich i wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽⁴⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽⁵⁾. W celu zapewnienia jego jasności i zrozumiałości należy je zatem ujednolicić.
- (2) W następstwie negocjacji handlowych Wspólnota zmienia warunki przywozu pszenicy zwyczajnej niskiej lub średniej jakości oraz jęczmienia, poprzez stworzenie kontyngentów przywozowych. W przypadku jęczmienia Wspólnota decyduje się na zastąpienie systemu zakresu uprzywilejowania dwoma kontyngentami taryfowymi: kontyngentem taryfowym wynoszącym 50 000 ton na

jęczmień do produkcji słodu i kontyngentem taryfowym wynoszącym 300 000 ton na jęczmień. Niniejsze rozporządzenie dotyczy kontyngentu taryfowego wynoszącego 50 000 ton na jęczmień do produkcji słodu.

- (3) Zgodnie ze zobowiązaniami międzynarodowymi Wspólnoty przywożony jęczmień do produkcji słodu musi być przeznaczony do produkcji piwa w kadziach dębowych. W tym zakresie należy przyjąć przepisy dotyczące kryteriów jakości dla jęczmienia i wymagań dotyczących przetwarzania podobnych do tych, które zawarte są w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1234/2001 z dnia 22 czerwca 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 822/2001 i ustanawiającym częściowy zwrot ceł przywozowych nałożonych na kontyngent jęczmienia do produkcji słodu ⁽⁶⁾.
- (4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽⁷⁾ ma zastosowanie do pozwoleń na przywóz na okresy obowiązywania kontyngentu taryfowego rozpoczynające się, począwszy od dnia 1 stycznia 2007 r.
- (5) Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 mają zastosowanie, nie naruszając dodatkowych warunków lub odstępstw, które może przewidywać niniejsze rozporządzenie.
- (6) W celu zapewnienia, że przywóz jęczmienia objętego niniejszym kontyngentem taryfowym ma charakter uporządkowany i niespekulacyjny, powinien on podlegać wydawaniu pozwoleń na przywóz.
- (7) W celu zapewnienia właściwego zarządzania tym kontyngentem należy ustanowić nieprzekraczalne terminy składania wniosków o pozwolenie oraz określić informacje, które powinny zostać wymienione we wnioskach i pozwoleniach.
- (8) Uwzględniając warunki dostawy, należy ustanowić odstępstwo dotyczące okresu ważności licencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 124 z 11.5.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 169 z 29.6.2007, s. 53.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 95.

⁽⁵⁾ Zob. załącznik II.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 168 z 23.6.2001, s. 12.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

- (9) Uwzględniając obowiązek dostarczenia gwarancji o wysokim poziomie w celu zapewnienia sprawnego zarządzania kontyngentem i to, że ta gwarancja musi być odpowiednia podczas całego okresu przetwarzania, właściwe jest zwolnienie importerów, których partia jęczmienia do produkcji słoðu posiada certyfikat zgodności przyjęty przez rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki zgodnie z procedurą współpracy administracyjnej przewidzianą w art. 63, 64 i 65 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾.
- (10) W celu zapewnienia sprawnego zarządzania tym kontyngentem należy ustanowić stosunkowo wysokie zabezpieczenie na pozwolenia na przywóz, w drodze odstępstwa od art. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1342/2003 z dnia 28 lipca 2003 r. ustalającego specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz zbóż i ryżu ⁽²⁾.
- (11) Należy zapewnić między Komisją a państwami członkowskimi szybką wymianę informacji dotyczących wnioskowanych i przywożonych ilości.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 135 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, cło przywozowe dla jęczmienia do produkcji słoðu objętego kodem CN 1003 00 ustala się w ramach kontyngentu otwartego przez niniejsze rozporządzenie.

Artykuł 135 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stosuje się do przywozu produktów określonych w niniejszym rozporządzeniu w przypadku przekroczenia ilości przewidzianych w art. 2.

Artykuł 2

1. Kontyngent taryfowy na przywóz 50 000 ton jęczmienia do produkcji słoðu objętego kodem CN 1003 00 przeznaczony do produkcji piwa w kadziach dębowych jest otwierany dnia 1 stycznia każdego roku. Nosi on numer porządkowy 09.4061.
2. Cła przywozowe w obrębie kontyngentu taryfowego pobiera się w wysokości 8 EUR za tonę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 189 z 29.7.2003, s. 12.

3. Rozporządzenia Komisji (WE) nr 376/2008 ⁽³⁾, (WE) nr 1342/2003 i (WE) nr 1301/2006 mają zastosowanie, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej.

Artykuł 3

Dla celów stosowania niniejszego rozporządzenia:

- a) „uszkodzone ziarna” oznaczają ziarna jęczmienia, innych zbóż lub dzikiego owsa zwyczajnego, które są zniszczone, włączając w to pogorszenie jakości spowodowane przez chorobę, mróz, ciepło, owady lub grzyby, brzydką pogodę i wszystkie inne formy uszkodzenia fizycznego;
- b) „dobry i czysty jęczmień jakości handlowej” oznacza ziarna jęczmienia lub fragmenty ziaren, które nie zostały uszkodzone w sposób, którego definicję przedstawiono w lit. a), z wyjątkiem ziaren uszkodzonych przez mróz lub grzyby.

Artykuł 4

1. Przywilej niniejszego kontyngentu taryfowego jest przyznawany pod warunkiem, że przywożony jęczmień spełnia następujące kryteria:

- a) ciężar właściwy: minimum 60,5 kg/hl;
- b) uszkodzone ziarna: maksimum 1 %;
- c) wilgotność: maksimum 13,5 %;
- d) dobry i czysty jęczmień handlowy: minimum 96 %.

2. Zgodność z kryteriami jakości określonymi w ust. 1 potwierdza się za pomocą jednego z następujących dokumentów:

- a) świadectwa analizy przeprowadzonej na żądanie importera przez urząd celny dopuszczający do swobodnego obrotu; lub
- b) świadectwa zgodności dla przywożonego jęczmienia wydanego przez władze rządowe kraju pochodzenia i uznanego przez Komisję.

Artykuł 5

1. Przywilej niniejszego kontyngentu taryfowego jest przyznawany pod warunkiem, że spełnione są następujące warunki:

- a) przywożony jęczmień musi być słodowany w czasie sześciu miesięcy od daty dopuszczenia do swobodnego obrotu;

⁽³⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3.

b) słód musi być użyty do produkcji piwa w dębowych kadziach w czasie nie dłuższym niż 150 dni następujących po dacie, kiedy jęczmień został przetworzony w słód.

2. Wnioski o pozwolenie na przywóz objęte kontyngentem taryfowym są akceptowane pod warunkiem, że załączone są do nich następujące dokumenty:

a) dowód lub dowody, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006;

b) dowód, że wnioskodawca wniósł zabezpieczenie w wysokości 85 EUR za tonę do właściwego organu państwa członkowskiego dopuszczającego do swobodnego obrotu. W przypadku gdy dostawa jęczmienia browarnianego posiada świadectwo zgodności wydane przez Federal Grain Inspection Service (Federalną Służbę Kontroli Zboż), zwaną dalej „FGIS”, określone w art. 7, zabezpieczenie to ulega redukcji do 10 EUR za tonę;

c) pisemne zobowiązanie wnioskodawcy, że wszystkie przywożone towary będą przetworzone w ciągu sześciu miesięcy od daty dopuszczenia do swobodnego obrotu w słód, który w czasie nie dłuższym niż 150 dni od jego przetworzenia zostanie użyty do produkcji piwa w dębowych kadziach. Wnioskodawca musi wskazać miejsce przetwarzania, wskazując firmę przetwarzającą i państwo członkowskie lub maksymalnie pięć zakładów przetwórczych. Zanim towary zostaną przekazane do przetworzenia, sporządza się dla urzędu celnego formularz kontrolny T5 zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2454/93. W polu 104 formularza kontrolnego T5 umieszcza się informacje wymagane w pierwszym zdaniu niniejszej lit. c) oraz nazwę i adres zakładu przetwórczego.

3. Uważa się, że przetwarzanie przywożonego jęczmienia w słód ma miejsce wtedy, gdy jęczmień do produkcji słodu został poddany moczeniu. Użycie słodu do produkcji piwa w dębowych kadziach w czasie nie dłuższym niż 150 dni następujących po dacie, kiedy jęczmień został przetworzony w słód, poddane jest weryfikacji przez właściwy organ.

Artykuł 6

1. Zwolnienie z zabezpieczenia przewidzianego w art. 5 ust. 2 lit. b) jest możliwe, gdy spełnione są następujące warunki:

a) jakość jęczmienia, ustalona na podstawie świadectwa zgodności lub świadectwa analizy, odpowiada kryteriom ustanowionym w art. 4 ust. 1;

b) dostarczone zostanie świadectwo wnioskodawcy stanowiące dowód ścisłego, ostatecznego użycia określonego w art. 5 ust. 1, potwierdzające, że użycie ma miejsce w terminie

przewidzianym w pisemnym zobowiązaniu, określonym w art. 5 ust. 2 lit. c). Dowód ten, możliwie w formie formularza kontrolnego T5, musi wykazać zgodnie z wymogami właściwych władz państwa członkowskiego przywozu, że wszystkie ilości przywożone zostały przetworzone w produkt określony w art. 5 ust. 2 lit. c).

2. Jeżeli kryteria jakości lub warunki odnoszące się do przetwarzania wymienione w art. 4 i 5 niniejszego rozporządzenia nie są spełnione, zabezpieczenie do pozwolenia na przywóz określone w art. 12 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1342/2003 oraz zabezpieczenie dodatkowe określone w art. 5 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia ulegają przypadkowi.

Artykuł 7

Wzór świadectw wydawanych przez FGIS podany jest w załączniku I. Świadectwa wydane przez FGIS dla jęczmienia do produkcji słodu przeznaczonego do produkcji piwa w dębowych kadziach są urzędowo uznawane przez Komisję według procedury współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 63, 64 i 65 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. W przypadku kiedy parametry analityczne wpisane do świadectwa zgodności wydanego przez FGIS wykazują zgodność jęczmienia do produkcji słodu z normami jakości ustanowionymi w art. 4 niniejszego rozporządzenia, próbki są pobierane z co najmniej 3 % ładunków wprowadzanych do każdego portu przywozu w czasie roku gospodarczego. Kopie pieczętki autoryzowane przez rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki są opublikowane w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Artykuł 8

1. W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 wnioskodawca może złożyć tylko jeden wniosek o pozwolenie w danym miesiącu. W przypadku gdy wnioskodawca złoży więcej niż jeden wniosek, żaden jego wniosek nie jest rozpatrywany, a dane państwo członkowskie zatrzymuje złożone zabezpieczenie.

Wnioski o pozwolenia na przywóz składa się właściwym organom państw członkowskich najpóźniej w drugi piątek każdego miesiąca do godziny 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli.

2. W każdym wniosku o pozwolenie podaje się ilość w pełnych kilogramach.

3. Najpóźniej w najbliższy poniedziałek następujący po składaniu wniosków o pozwolenia, przed godz. 18.00 czasu obowiązującego w Brukseli, właściwe organy przesyłają Komisji drogą elektroniczną powiadomienie o wszystkich wnioskach, wraz z ilością, w odniesieniu do której złożono poszczególne wnioski, włącznie z informacjami „nie dotyczy”.

4. Pozwolenia wydaje się czwartego dnia roboczego po ostatecznym terminie przesyłania powiadomienia, o którym mowa w ust. 3.

W dniu wydania pozwoleń na przywóz państwa członkowskie przekazują Komisji drogą elektroniczną informacje dotyczące wydanych pozwoleń, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, wraz z całkowitymi ilościami, na które zostały wydane pozwolenia na przywóz.

Artykuł 9

Pozwolenia na przywóz są ważne przez 60 dni od daty ich wydania. Zgodnie z art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 376/2008 okres ważności pozwolenia liczy się od daty jego faktycznego wydania.

Artykuł 10

W rubryce 20 wniosku o pozwolenie na przywóz i samego pozwolenia na przywóz podaje się nazwę produktu przetworzonego, który ma powstać z danego zboża.

Artykuł 11

Rozporządzenie (WE) nr 2377/2002 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.


Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wzór świadectwa zgodności autoryzowanego przez rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki dla jęczmienia do produkcji słoju przeznaczanego do produkcji piwa w dębowych kadziach

FGIS FORM 909-L FEB 90		UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE FEDERAL GRAIN INSPECTION SERVICE U.S. GRAIN STANDARDS ACT OFFICIAL EXPORT GRAIN INSPECTION CERTIFICATE		APPROVED OMB NO. 0580-0013 ORIGINAL NOT NEGOTIABLE	
					
		INSPECTED AT		DATE OF SERVICE	
I certify that I am licensed or authorized under the United States Grain Standards Act (7 U.S.C. 71 <i>et seq.</i>) to inspect the kind of grain covered by this certificate and that on the above date the following identified grain was inspected under the Act, with the following results:					
<input type="checkbox"/> Original Inspection		<input type="checkbox"/> Reinspection		<input type="checkbox"/> Appeal Inspection	
				<input type="checkbox"/> Board Appeal Inspection	
QUANTITY (This is NOT a Weight Certificate)					
LOCATION			IDENTIFICATION OF CARRIER		
GRADE AND KIND (in accordance with the Official Grain Standards of the United States)					
STOWAGE					
REMARKS					
Damaged Grains: Sound and fair merchantable barley: Test weight (kg/hl): Moisture:					
APPEAL NO. (if applicable)		APPLICANT		NAME AND SIGNATURE	
<small>This certificate is issued under the authority of the United States Grain Standards Act, as amended (7 U.S.C. 71 <i>et seq.</i>), and the regulations thereunder (7 CFR 900.0 <i>et seq.</i>). It is issued to show the kind, class, grade, quality, condition, or quantity of grain, or the condition of a carrier or container for the storage or transportation of grain, or other facts relating to grain as determined by official personnel. The statements on the certificate are considered true at the time and place the inspection or weighing service was performed. The certificate is not considered representative of the lot if the grain is transhipped or is otherwise transferred from the identified carrier or container or if grain or other material is added to or removed from the total lot. If this certificate is not canceled by a superseding certificate, it is receivable by all officers and all courts of the United States as prima facie evidence of the truth of the facts stated therein. This certificate does not excuse failure to comply with the provisions of the Federal Food, Drug, and Cosmetic Act, or other Federal law.</small> <small>WARNING: Any person who shall knowingly falsify, make, issue, alter, forge, or counterfeit this certificate, or participate in any such actions, or otherwise violate provisions in the U.S. Grain Standards Act, the U.S. Warehouse Act, or related Federal laws is subject to criminal, civil, and administrative penalties.</small> <small>The receipt of all services and the licensing of personnel under the regulations governing such services shall be accomplished without discrimination on the basis of race, color, religion, sex, national origin, age, or handicap.</small>					
EXPORT					

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2377/2002
(Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 95)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 159/2003
(Dz.U. L 25 z 30.1.2003, s. 37)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 626/2003
(Dz.U. L 90 z 8.4.2003, s. 32)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1112/2003
(Dz.U. L 158 z 27.6.2003, s. 23)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 777/2004 wyłącznie artykuł 13
(Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 50)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2022/2006 wyłącznie artykuł 2
(Dz.U. L 384 z 29.12.2006, s. 70)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1456/2007 wyłącznie artykuł 3
(Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 76)

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 2377/2002	Niniejsze rozporządzenie
Artykuły 1 i 2	Artykuły 1 i 2
Artykuł 4	Artykuł 3
Artykuł 5	Artykuł 4
Artykuł 6	Artykuł 5
Artykuł 7	Artykuł 6
Artykuł 8	Artykuł 7
Artykuł 9	Artykuł 8
Artykuł 10	Artykuł 9
Artykuł 13	Artykuł 10
—	Artykuł 11
Artykuł 14 akapit pierwszy	Artykuł 12
Artykuł 14 akapit drugi	—
Załącznik I	Załącznik I
—	Załącznik II
—	Załącznik III

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1216/2008**z dnia 5 grudnia 2008 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 872/2004 dotyczące dalszych środków ograniczających w odniesieniu do Liberii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 872/2004 dotyczące dalszych środków ograniczających w odniesieniu do Liberii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 lit a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 872/2004 wymienia osoby fizyczne i prawne, organy i inne jednostki objęte zamrożeniem funduszy i zasobów gospodarczych zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) W dniach 2 i 24 października oraz 10 listopada 2008 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa ONZ podjął

decyzję o zmianie listy osób, grup i podmiotów, których fundusze i zasoby gospodarcze powinny zostać zamrożone. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 872/2004 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Eneko LANDÁBURU

Dyrektor Generalny ds. Stosunków Zewnętrznych

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 32.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 872/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) Z listy usuwa się następującą osobę fizyczną:

„Charles R. Bright. Data urodzenia: 29.8.1948 r. Inne informacje: były minister finansów.”

- (2) Wpis „Ali Kleilat. Data urodzenia: 10.7.1970 r. Miejsce urodzenia: Beirut. Narodowość: libańska.” otrzymuje brzmienie:

„Ali **Kleilat** (*alias* a) Ali **Qoleilat**, b) Ali **Koleilat Delbi**). Data urodzenia: 10.7.1970 r. Miejsce urodzenia: Beirut. Narodowość: libańska. Numer paszportu: 0508734. Numer rejestru krajowego: 2016, Mazraa. Inne informacje: przedsiębiorca zaangażowany w dostarczanie broni Charlesowi Taylorowi w 2003 r. Nadal powiązany z byłym prezydentem Liberii Charlesem Taylorem.”

- (3) Wpis „Agnes Reeves Taylor (*alias* Agnes Reeves-Taylor). Data urodzenia: 27.9.1965 r. Narodowość: liberyjska. Inne informacje: była żona byłego prezydenta Charlesa Taylora. Były stały przedstawiciel Liberii w Międzynarodowej Organizacji Morskiej. Były członek wyższego szczebla w rządzie Liberii.” otrzymuje brzmienie:

„Agnes Reeves **Taylor** (*alias* Agnes **Reeves-Taylor**). Data urodzenia: 27.9.1965 r. Narodowość: liberyjska. Inne informacje: a) była żona byłego prezydenta Charlesa Taylora nadal powiązana z nim; b) były stały przedstawiciel Liberii w Międzynarodowej Organizacji Morskiej; były członek wyższego szczebla w rządzie Liberii; c) obecnie rezydent w Zjednoczonym Królestwie.”

- (4) Wpis „Charles Ghankay Taylor (*alias* Charles MacArthur Taylor). Data urodzenia: a) 1.9.1947, b) 28.1.1948. Inne informacje: były prezydent Liberii.” otrzymuje brzmienie:

„Charles Ghankay **Taylor** (*alias* a) Charles MacArthur **Taylor**, (b) Jean-Paul Some, c) Jean-Paul Sone). Data urodzenia: a) 1.9.1947, b) 28.1.1948. Inne informacje: a) były prezydent Liberii, (b) obecnie odpowiada przed trybunałem w Hadze.”

- (5) Wpis „Charles »Chuckie« Taylor (Junior). Inne informacje: syn byłego prezydenta Charlesa Taylora” otrzymuje brzmienie:

„Charles **Taylor** (Junior) (*alias* a) Chuckie **Taylor**, b) Charles McArthur Emmanuel Roy M. Belfast, c) Junior Charles **Taylor** II). Inne informacje: a) wspólnik, doradca i syn byłego prezydenta Liberii Charlesa Taylora nadal powiązany z nim; b) obecnie odpowiada przed sądem w Stanach Zjednoczonych Ameryki.”

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/99/WE

z dnia 19 listopada 2008 r.

w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Społeczno-Ekonomicznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 174 ust. 2 Traktatu polityka Wspólnoty w dziedzinie środowiska naturalnego musi stawiać sobie za cel wysoki poziom ochrony.
- (2) Wspólnota jest zaniepokojona wzrostem przestępstw przeciwko środowisku i ich skutkami, które w coraz większym stopniu wykraczają poza granice państw, w których przestępstwa te są popełniane. Takie przestępstwa stanowią zagrożenie dla środowiska i w związku z tym wymagają stosownej reakcji.
- (3) Z doświadczenia wynika, że istniejące systemy sankcji nie były wystarczające do zapewnienia pełnego przestrzegania przepisów dotyczących ochrony środowiska. Przestrzeganie przepisów może i powinno zostać wzmocnione poprzez dostępność sankcji karnych będących oznaką społecznego potępienia o charakterze innym niż w przypadku sankcji administracyjnych, bądź mechanizmu odszkodowawczego w ramach prawa cywilnego.
- (4) Wspólne przepisy dotyczące przestępstw umożliwiają stosowanie skutecznych metod prowadzenia dochodzeń i pomocy w państwach członkowskich i między nimi.
- (5) W celu osiągnięcia skutecznej ochrony środowiska zachodzi szczególna potrzeba stosowania bardziej odstraszających sankcji w odniesieniu do działań szkodliwych dla środowiska, które zasadniczo powodują lub mogą powodować znaczne szkody dotyczące stanu powietrza, w tym stratosfery, gleby, wody, zwierząt lub roślin, bądź wpływają niekorzystnie na ochronę gatunków.
- (6) Nieprzestrzeganie nałożonego prawem obowiązku może mieć taki sam skutek jak aktywne działanie i dlatego również powinno podlegać odpowiednim sankcjom.
- (7) W związku z tym takie postępowanie, umyślne lub będące skutkiem rażącego niedbalstwa, należy uznać za przestępstwo karne na obszarze całej Wspólnoty.
- (8) W aktach prawnych wymienionych w załącznikach do niniejszej dyrektywy zawarte są przepisy, które powinny zostać podporządkowane środkom prawa karnego w celu zapewnienia pełnej skuteczności przepisów dotyczących ochrony środowiska.
- (9) Zobowiązania wynikające z niniejszej dyrektywy odnoszą się jedynie do tych aktów prawnych wymienionych w załącznikach do niniejszej dyrektywy, które nakładają na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia środków zakazujących przy wprowadzaniu tych aktów prawnych w życie.
- (10) Niniejsza dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia do ustawodawstwa krajowego sankcji karnych za poważne naruszenia przepisów prawa wspólnotowego dotyczących ochrony środowiska. Niniejsza dyrektywa nie nakłada żadnych obowiązków w zakresie stosowania takich sankcji ani żadnego innego istniejącego systemu egzekwowania prawa w poszczególnych przypadkach.

⁽¹⁾ Dz.U. C 10 z 15.1.2008, s. 47.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 24 października 2008 r.

- (11) Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla innych systemów odpowiedzialności za szkody ekologiczne istniejących w ramach prawa wspólnotowego lub krajowego.
- (12) Ponieważ w niniejszej dyrektywie określono minimalne przepisy, państwa członkowskie mają możliwość przyjęcia lub utrzymania bardziej rygorystycznych środków dotyczących skutecznej ochrony środowiska poprzez prawo karne. Środki te muszą być zgodne z Traktatem.
- (13) W celu umożliwienia dokonania oceny skuteczności niniejszej dyrektywy państwa członkowskie powinny przedstawić Komisji informacje na temat jej wdrażania.
- (14) W związku z tym, że cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie zapewnienie skuteczniejszej ochrony środowiska, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na zakres i skutki niniejszej dyrektywy może być lepiej osiągnięty na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodne z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (15) W razie przyjęcia późniejszych aktów prawnych dotyczących środowiska należy wskazać w stosownych przypadkach, że niniejsza dyrektywa będzie miała zastosowanie. W razie konieczności art. 3 powinien zostać zmieniony.
- (16) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki w zakresie prawa karnego w celu skuteczniejszej ochrony środowiska.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

a) „bezprawny” oznacza naruszający:

- (i) akty prawne przyjęte na mocy Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską wymienione w załączniku A; lub

(ii) w odniesieniu do działań objętych traktatem Euratom – akty prawne przyjęte na mocy traktatu Euratom i wymienione w załączniku B; lub

(iii) ustawę lub przepisy administracyjne państwa członkowskiego lub decyzję podjętą przez właściwy organ państwa członkowskiego, wprowadzające w życie akty prawne Wspólnoty, o których mowa w ppkt (i) lub (ii);

b) „chronione gatunki dzikiej fauny i flory” oznaczają:

(i) do celów art. 3 lit. f) – gatunki wymienione w:

— załączniku IV do dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽¹⁾,

— załączniku I dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa⁽²⁾ oraz o których mowa w art. 4 ust. 2 tej dyrektywy;

(ii) do celów art. 3 lit. g) gatunki wymienione w załączniku A lub B do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi⁽³⁾;

c) „siedlisko na terenie chronionym” oznacza siedlisko gatunku, w którego przypadku określony obszar sklasyfikowano – zgodnie z art. 4 ust. 1 lub 2 dyrektywy 79/409/EWG – jako obszar specjalnej ochrony lub siedlisko przyrodnicze, lub siedlisko gatunku, w którego przypadku określony teren wskazano – zgodnie z art. 4 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG – jako specjalny obszar ochrony;

d) „osoba prawna” oznacza podmiot prawny posiadający taki status zgodnie z właściwym prawem krajowym, z wyjątkiem państw lub organów publicznych sprawujących władzę państwową oraz z wyjątkiem międzynarodowych organizacji publicznych.

Artykuł 3

Przestępstwa

Państwa członkowskie zapewniają, by następujące czyny, dokonane bezprawnie i umyślnie lub będące skutkiem przynajmniej rażącego niedbalstwa, stanowiły przestępstwa karne:

a) zrzucanie, emisja lub wprowadzanie takich ilości substancji lub promieniowania jonizującego do powietrza, gleby lub wody, które powodują lub mogą spowodować śmierć lub poważne uszkodzenie ciała lub znaczną szkodę dla jakości powietrza, jakości gleby lub jakości wody lub dla zwierząt lub roślin;

⁽¹⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 103 z 25.4.1979, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1.

- b) zbieranie, transport, odzysk lub unieszkodliwianie odpadów, w tym nadzór nad tymi działaniami oraz późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów, w tym także działania podejmowane następnie w charakterze sprzedawcy lub pośrednika (zagospodarowanie odpadów), które powodują lub mogą spowodować śmierć lub poważne uszkodzenie ciała lub znaczną szkodę dla jakości powietrza, jakości gleby lub jakości wody, lub dla zwierząt lub roślin;
- c) przemieszczanie odpadów, jeśli działanie to wchodzi w zakres zastosowania art. 2 ust. 35 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów⁽¹⁾ i jest dokonywane w znacznych ilościach, bez względu na to, czy odbywa się w ramach jednego przemieszczenia czy kilku przemieszczeń, które okazują się ze sobą powiązane;
- d) eksploatacja zakładu, w którym prowadzona jest działalność niebezpieczna lub w którym są składowane lub wykorzystywane niebezpieczne substancje bądź preparaty oraz która, poza zakładem, powoduje lub może spowodować śmierć lub poważne uszkodzenie ciała lub znaczną szkodę dla jakości powietrza, jakości gleby lub jakości wody, lub dla zwierząt lub roślin;
- e) produkcja, przetwarzanie, obsługa, wykorzystywanie, posiadanie, przechowywanie, transport, przywóz, wywóz i usuwanie materiałów jądrowych lub innych niebezpiecznych substancji radioaktywnych, które powodują lub mogą spowodować śmierć lub poważne uszkodzenie ciała lub znaczną szkodę dla jakości powietrza, jakości gleby lub jakości wody, lub dla zwierząt lub roślin;
- f) zabijanie, niszczenie, posiadanie lub przywłaszczanie sobie okazów chronionych gatunków dzikiej fauny lub flory, z wyjątkiem przypadków gdy postępowanie to dotyczy nieznacznej ilości takich okazów i ma nieznaczny wpływ na zachowanie gatunków;
- g) handel okazami chronionych gatunków dzikiej fauny lub flory, ich częściami lub pochodnymi, z wyjątkiem przypadków gdy postępowanie takie dotyczy nieznacznej liczby takich okazów i ma nieznaczny wpływ na zachowanie gatunków;
- h) jakiegokolwiek postępowanie, które powoduje znaczne zniszczenie siedliska przyrodniczego na terenie chronionym;
- i) produkcja, przywóz, wywóz, wprowadzanie do obrotu lub wykorzystywanie substancji zubożających warstwę ozonową.

Artykuł 4

Podżeganie i pomocnictwo

Państwa członkowskie zapewniają, by podżeganie do postępowania umyślnego, o którym mowa w art. 3, oraz pomocnictwo w jego podejmowaniu podlegały karze jako przestępstwa karne.

Artykuł 5

Sankcje

Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by przestępstwa, o których mowa w art. 3 i 4, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstrasżającym sankcjom karnym.

Artykuł 6

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, by osoby prawne mogły podlegać odpowiedzialności za przestępstwa, o których mowa w art. 3 i 4, jeśli przestępstwa te zostały popełnione na ich korzyść przez jakąkolwiek osobę zajmującą pozycję kierowniczą w strukturze osoby prawnej, działającą indywidualnie lub jako członek organu osoby prawnej, w oparciu o:

- a) prawo do reprezentowania osoby prawnej;
- b) uprawnienia do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej; lub
- c) uprawnienia do sprawowania kontroli w strukturach osoby prawnej.

2. Państwa członkowskie zapewniają również, by osoby prawne mogły podlegać odpowiedzialności w przypadku, gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby, o której mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 3 i 4, na korzyść osoby prawnej, przez osobę pozostającą pod jej zwierzchnictwem.

3. Odpowiedzialność osób prawnych na podstawie ust. 1 i 2 nie wyklucza postępowania karnego przeciwko osobom fizycznym, które są sprawcami, podżegaczami lub pomocnikami w popełnianiu przestępstw, o których mowa w art. 3 i 4.

Artykuł 7

Sankcje wobec osób prawnych

Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki, by osoby prawne podlegające odpowiedzialności za przestępstwa zgodnie z art. 6 podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstrasżającym sankcjom karnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1.

Artykuł 8**Transpozycja**

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 26 grudnia 2010 r.

Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub takie odniesienie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, oraz tabelę wskazującą korelacje między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Artykuł 9**Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 10**Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 19 listopada 2008 r.

W imieniu Parlamentu

Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

J.-P. JOUYET

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

Wykaz wspólnotowych aktów prawnych przyjętych na mocy Traktatu WE, których naruszenie stanowi bezprawne postępowanie zgodnie z art. 2 lit. a) ppkt (i) niniejszej dyrektywy

- Dyrektywa Rady 70/220/EWG z dnia 20 marca 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają być podjęte w celu ograniczenia zanieczyszczenia powietrza przez emisje z pojazdów silnikowych ⁽¹⁾;
- Dyrektywa Rady 72/306/EWG z dnia 2 sierpnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają być podjęte w celu zapobiegania emisji zanieczyszczeń gazowych z silników Diesla stosowanych w pojazdach ⁽²⁾;
- Dyrektywa Rady 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych ⁽³⁾;
- Dyrektywa 76/160/EWG z dnia 8 grudnia 1975 r. dotycząca jakości wody w kąpieliskach ⁽⁴⁾;
- Dyrektywa Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych ⁽⁵⁾;
- Dyrektywa Rady 77/537/EWG z dnia 28 czerwca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają być podjęte w celu zapobiegania emisji zanieczyszczeń z silników Diesla stosowanych w kołowych ciągnikach rolniczych lub leśnych ⁽⁶⁾;
- Dyrektywa Rady 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu ⁽⁷⁾;
- Dyrektywa Rady 79/117/EWG z dnia 21 grudnia 1978 r. zakazująca wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne ⁽⁸⁾;
- Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ⁽⁹⁾;
- Dyrektywa Rady 82/176/EWG z dnia 22 marca 1982 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z przemysłu elektrolizy chlorków metali alkalicznych ⁽¹⁰⁾;
- Dyrektywa Rady 83/513/EWG z dnia 26 września 1983 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów kadmu ⁽¹¹⁾;
- Dyrektywa Rady 84/156/EWG z dnia 8 marca 1984 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z sektorów innych niż przemysł elektrolizy chlorków metali alkalicznych ⁽¹²⁾;
- Dyrektywa Rady 84/360/EWG z dnia 28 czerwca 1984 r. w sprawie zwalczania zanieczyszczeń powietrza z zakładów przemysłowych ⁽¹³⁾;
- Dyrektywa Rady 84/491/EWG z dnia 9 października 1984 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów heksachlorocykloheksanu ⁽¹⁴⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 6.4.1970, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 190 z 20.8.1972, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, s. 23.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 31 z 5.2.1976, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, s. 201.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 220 z 29.8.1977, s. 38.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 54 z 25.2.1978, s. 19.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 33 z 8.2.1979, s. 36.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 103 z 25.4.1979, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 81 z 27.3.1982, s. 29.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 291 z 24.10.1983, s. 1.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 74 z 17.3.1984, s. 49.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 188 z 16.7.1984, s. 20.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 274 z 17.10.1984, s. 11.

- Dyrektywa Rady 85/203/EWG z dnia 7 marca 1985 r. w sprawie norm jakości powietrza w odniesieniu do dwutlenku azotu ⁽¹⁾;
- Dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie ⁽²⁾;
- Dyrektywa Rady 86/280/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów niektórych substancji niebezpiecznych zawartych w wykazie I załącznika do dyrektywy 76/464/EWG ⁽³⁾;
- Dyrektywa Rady 87/217/EWG z dnia 19 marca 1987 r. w sprawie ograniczania zanieczyszczenia środowiska azbestem i zapobiegania temu zanieczyszczeniu ⁽⁴⁾;
- Dyrektywa Rady 90/219/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie ograniczonego stosowania mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie ⁽⁵⁾;
- Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych ⁽⁶⁾;
- Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽⁷⁾;
- Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego ⁽⁸⁾;
- Dyrektywa Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych ⁽⁹⁾;
- Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽¹⁰⁾;
- Dyrektywa Rady 92/112/EWG z dnia 15 grudnia 1992 r. w sprawie procedur harmonizacji programów mających na celu ograniczenie i ostateczną eliminację zanieczyszczeń powodowanych przez odpady pochodzące z przemysłu tlenu tytanu ⁽¹¹⁾;
- Dyrektywa 94/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 1994 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do rekreacyjnych jednostek pływających ⁽¹²⁾: przepisy zmienione dyrektywą 2003/44/WE;
- Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych ⁽¹³⁾;
- Dyrektywa 94/63/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie kontroli emisji lotnych związków organicznych (LZO) wynikających ze składowania paliwa i jego dystrybucji z terminali do stacji paliw ⁽¹⁴⁾;
- Dyrektywa Rady 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów niebezpiecznych ⁽¹⁵⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 87 z 27.3.1985, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 85 z 28.3.1987, s. 40.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 117 z 8.5.1990, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, s. 20.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 409 z 31.12.1992, s. 11.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 214 z 26.8.2003, s. 18.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 24.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 235 z 17.9.1996, s. 25.

- Dyrektywa Rady 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie usuwania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) ⁽¹⁾;
- Dyrektywa Rady 96/62/WE z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza ⁽²⁾;
- Dyrektywa Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi ⁽³⁾;
- Dyrektywa 97/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych nieporuszających się po drogach ⁽⁴⁾;
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi ⁽⁵⁾;
- Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽⁶⁾;
- Dyrektywa 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych ⁽⁷⁾;
- Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ⁽⁸⁾;
- Dyrektywa Rady 1999/13/WE z dnia 11 marca 1999 r. w sprawie ograniczenia emisji lotnych związków organicznych spowodowanej użyciem organicznych rozpuszczalników podczas niektórych czynności i w niektórych urządzeniach ⁽⁹⁾;
- Dyrektywa Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnosząca się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu ⁽¹⁰⁾;
- Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów ⁽¹¹⁾;
- Dyrektywa Rady 1999/32/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych ⁽¹²⁾;
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji ⁽¹³⁾;
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy dla wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽¹⁴⁾;
- Dyrektywa 2000/69/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. dotycząca wartości dopuszczalnych benzenu i tlenku węgla w otaczającym powietrzu ⁽¹⁵⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 24.9.1996, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 296 z 21.11.1996, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.1997, s. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 350 z 28.12.1998, s. 58.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 85 z 29.3.1999, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 163 z 29.6.1999, s. 41.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 121 z 11.5.1999, s. 13.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 269 z 21.10.2000, s. 34.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 313 z 13.12.2000, s. 12.

- Dyrektywa 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów ⁽¹⁾;
- Rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ⁽²⁾;
- Dyrektywa 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie ⁽³⁾;
- Dyrektywa 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania ⁽⁴⁾;
- Dyrektywa 2002/3/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lutego 2002 r. odnosząca się do ozonu w otaczającym powietrzu ⁽⁵⁾;
- Dyrektywa 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ⁽⁶⁾;
- Dyrektywa 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE) ⁽⁷⁾;
- Dyrektywa 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu ⁽⁸⁾;
- Rozporządzenie (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów ⁽⁹⁾;
- Rozporządzenie (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych ⁽¹⁰⁾;
- Dyrektywa 2005/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do działań, które należy podjąć przeciwko emisji zanieczyszczeń gazowych i cząstek stałych przez silniki wysokoprężne stosowane w pojazdach oraz emisji zanieczyszczeń gazowych z silników o zapłonie iskrowym zasilanych gazem ziemnym lub gazem płynnym stosowanych w pojazdach ⁽¹¹⁾;
- Dyrektywa Komisji 2005/78/WE z dnia 14 listopada 2005 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają zostać podjęte w celu zapobiegania emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych przez silniki wysokoprężne stosowane w pojazdach oraz emisji zanieczyszczeń gazowych z silników z wymuszonym zapłonem napędzanych gazem ziemnym lub gazem płynnym stosowanych w pojazdach oraz zmieniająca załączniki I, II, III, IV i VI do niej ⁽¹²⁾;
- Dyrektywa 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotycząca zarządzania jakością wody w kąpieliskach ⁽¹³⁾;
- Dyrektywa 2006/11/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty ⁽¹⁴⁾;
- Dyrektywa 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów ⁽¹⁵⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 28.12.2000, s. 91.

⁽²⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 309 z 27.11.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 67 z 9.3.2002, s. 14.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 24.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 23 z 26.1.2005, s. 3.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 104 z 8.4.2004, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 7.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 275 z 20.10.2005, s. 1.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 313 z 29.11.2005, s. 1.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 64 z 4.3.2006, s. 37.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 64 z 4.3.2006, s. 52.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 9.

- Dyrektywa 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego ⁽¹⁾;
- Dyrektywa 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotycząca emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych ⁽²⁾;
- Dyrektywa 2006/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie jakości wód słodkich wymagających ochrony lub poprawy w celu zachowania życia ryb ⁽³⁾;
- Dyrektywa 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów ⁽⁴⁾;
- Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu ⁽⁵⁾;
- Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych ⁽⁶⁾;
- Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów ⁽⁷⁾;
- Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i konserwacji pojazdów ⁽⁸⁾;
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczące wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów ⁽⁹⁾;
- Dyrektywa 2008/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 stycznia 2008 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 15.
⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 12.
⁽³⁾ Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 20.
⁽⁴⁾ Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1.
⁽⁵⁾ Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 19.
⁽⁶⁾ Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 1.
⁽⁷⁾ Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1.
⁽⁸⁾ Dz.U. L 171 z 29.6.2007, s. 1.
⁽⁹⁾ Dz.U. L 316 z 4.12.2007, s. 6.
⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 8.

ZAŁĄCZNIK B

Wykaz wspólnotowych aktów prawnych przyjętych na mocy Traktatu Euratom, których naruszenie stanowi bezprawne postępowanie zgodnie z art. 2 lit. a) ppkt (ii) niniejszej dyrektywy

- Dyrektywa Rady 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiająca podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego ⁽¹⁾;
- Dyrektywa Rady 2003/122/Euratom z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie kontroli wysoce radioaktywnych źródeł zamkniętych i odpadów radioaktywnych ⁽²⁾;
- Dyrektywa Rady 2006/117/Euratom z dnia 20 listopada 2006 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 159 z 29.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 346 z 31.12.2003, s. 57.

⁽³⁾ Dz.U. L 337 z 5.12.2006, s. 21.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 27 listopada 2008 r.

w sprawie zmiany części 1 i 2 „Sieci konsultacji Schengen (specyfikacje techniczne)”

(2008/910/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 789/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. zastrzegające dla Rady uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do niektórych szczegółowych przepisów i procedur praktycznych rozpatrywania wniosków wizowych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 2,

uwzględniając inicjatywę Republiki Słowenii,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sieć Vision została stworzona po to, by organy centralne zainteresowanych państw mogły konsultować się w sprawie wniosków wizowych składanych przez obywateli z krajów o wrażliwej sytuacji.
- (2) Ze względów pragmatycznych i aby uniknąć przeciążania sieci konsultacji Schengen przesyłaniem wielu komunikatów o błędach w przypadku tymczasowej niedostępności programu do przesyłania wiadomości (MTA) danego państwa członkowskiego, należy zmienić procedurę ponownego wysyłania.
- (3) Aby uniknąć braku spójności w stosowaniu różnych kodów kategorii wiz, co mogłoby prowadzić do błędnych interpretacji podczas procedury konsultacji Schengen, potrzebne jest wspólne rozwiązanie dla procedury konsultacji w sprawie wiz D+C.

(4) Z uwagi na informacje przekazane przez różne państwa członkowskie oraz uproszczenie procedury konsultacyjnej Schengen należy wprowadzić jeden kod dla każdej z kategorii wiz.

(5) Należy zaktualizować specyfikacje techniczne sieci konsultacji Schengen, tak aby zmiany te znalazły w nich swoje odbicie.

(6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje. Przedmiotowa decyzja uzupełnia dorobek Schengen na mocy tytułu IV część trzecia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską; dlatego zgodnie z art. 5 wyżej wymienionego protokołu Dania ma w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia niniejszej decyzji zdecydować, czy przeniesie ją do swojego prawa krajowego.

(7) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽²⁾, dotyczących obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE⁽³⁾ w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 116 z 26.4.2001, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

- (8) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹⁾, dotyczących obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽²⁾ w sprawie zawarcia tej umowy w imieniu Wspólnoty Europejskiej.
- (9) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w rozumieniu protokołu podpisanego między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, dotyczących obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/261/WE⁽³⁾ w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej i tymczasowego stosowania niektórych postanowień tego protokołu.
- (10) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁴⁾. W związku z tym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w jej przyjęciu, nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (11) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁵⁾; w związku z tym Irlandia nie uczestniczy w jej przyjęciu, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (12) W odniesieniu do Cypru niniejsza decyzja stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (13) Niniejsza decyzja stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W części 1 „Sieci konsultacji Schengen (specyfikacje techniczne)” wprowadza się zmiany określone w załączniku I.

Artykuł 2

W części 2 „Sieci konsultacji Schengen (specyfikacje techniczne)” wprowadza się zmiany określone w załączniku II.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lutego 2009 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 listopada 2008 r.

W imieniu Rady
M. ALLIOT-MARIE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

ZAŁĄCZNIK I

W części 1 „Sieci konsultacji Schengen (specyfikacje techniczne)” wprowadza się następujące zmiany:

1) punkt 1.2 otrzymuje brzmienie:

„1.2. AVAILABILITY OF THE TOTAL SYSTEM

As a matter of principle VISION is designed as a system running 24 hours a day, seven days a week. In the event of one of the connections breaking down, the MTA, the user agent, and if necessary, the national application, should have the capacity to store the data to be sent or received via the network for several days. Consequently, bearing in mind the estimated daily traffic and the potential increases in traffic due to political decisions on visa matters, the MTA, the user agent, and where necessary, the national application, must meet the following minimum requirements.

In addition, the MTA, the user agent and the national application must be able to cope with possible breakdowns of other partner systems. They must resend messages which have not been delivered, but not overload other partner systems by, for example, unnecessary repetition of messages which are thought to have been lost.”;

2) punkt 1.2.1 otrzymuje brzmienie:

„1.2.1. *Strategy to Avoid and Reduce Breakdown-related Disruption*

If the system breaks down, operation must be resumed within 24 hours. To ensure that operations are resumed, the following minimum undertakings apply:

- The Schengen States are required to have a service contract guaranteeing repairs to, and/or replacement of, hardware and software.
- The Schengen States are required to have a backup system.
- The Schengen States are required to equip their MTA with a preventative peripheral device to compensate any power malfunctions.
- The Schengen States are required to guarantee that MTA and applications hardware and software are not cut off for any reason other than breakdown or maintenance. In case of regular maintenance, such as database backups, the maintenance slot shall not exceed a maximum of two hours.
- The Schengen States are to guarantee the availability of sufficient personnel during working hours to ensure operation of the MTA at the best possible rate.
- The Schengen States are required to distinguish clearly between the test environment and the operational environment; adapting the test environment should not affect the operational equipment and vice versa.
- Adaptations to the Schengen Consultation Network should always be tested in the test environment before being used in the operational environment.

In addition the system must be able to cope with the following amounts of data:

- store the equivalent of two days operations, i.e. a maximum of 100 Megabytes;
- send up to 30 000 messages and 30 000 delivery reports per day;
- receive up to 30 000 messages and 30 000 delivery reports per day.

In addition, each Schengen State must distinguish between »retransmitting« and »resending as a new message«. The term »re-send« in the next chapters (especially 1.2.2) covers both cases, but the following distinction must be made:

- »retransmitting« means sending again the same message, usually subject to retransmission parameters of the MTA (e.g. sendmail, MS-Exchange, Lotus Notes). After each retransmission there are no more messages in the system, the first message is just transmitted again.
- »resending as a new message« means that a new message with the same content is prepared. The destination point might receive two different messages, but with the same content, if the first one was held in a queue somewhere.

Schengen States are invited to use the first possibility (retransmitting) wherever possible, to avoid the unnecessary multiplying of messages in the system.”.

ZAŁĄCZNIK II

W części 2 „Sieci konsultacji Schengen (specyfikacje techniczne)” wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 2.1.4 pozycja nr 026 otrzymuje brzmienie:

„Heading No 026: Type of visa format: code (2)

Codification of the various types of visas defined in the Common Visa Instructions. The entire heading, or part of it, can be used for the visa sticker.

»B« transit visas

»C« short -stay visas

»DC« long-stay visas valid concurrently as short-stay visas”;

2) w pkt 2.1.4 (Form A), 2.1.6 (Form C), 2.1.7 (Form F) treść wiersza 026 w piątej kolumnie tabeli („Examples/Comments”) otrzymuje brzmienie:

„C {’B|’C|’DC’}”.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 listopada 2008 r.

ustanawiająca wykaz substancji ziołowych, preparatów i ich połączeń do użytku w tradycyjnych ziołowych produktach leczniczych

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 6933)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/911/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 lit. f),

uwzględniając opinie Europejskiej Agencji Leków wydane w dniu 7 września 2007 r. przez Komitet ds. Roślinnych Produktów Leczniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) *Foeniculum vulgare* Miller subsp. *vulgare* var. *vulgare* i *Foeniculum vulgare* Miller subsp. *vulgare* var. *dulce* (Miller) Thellung spełniają wymogi określone w dyrektywie 2001/83/WE. *Foeniculum Vulgare* Miller subsp. *Vulgare* var. *Vulgare* i *Foeniculum Vulgare* Miller subsp. *Vulgare* var. *Dulce* (Miller) Thellung mogą zostać uznane za substancje ziołowe, preparaty ziołowe lub ich połączenia.
- (2) Dlatego należy ustanowić wykaz substancji ziołowych, preparatów i ich połączeń do użytku w tradycyjnych ziołowych produktach leczniczych, włączając do niego wpis *Foeniculum vulgare* Miller subsp. *vulgare* var. *vulgare* oraz wpis *Foeniculum vulgare* Miller subsp. *vulgare* var. *dulce* (Miller) Thellung.
- (3) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wykaz substancji ziołowych, preparatów i ich połączeń do użytku w tradycyjnych ziołowych produktach leczniczych zostaje ustanowiony w załączniku I, włączając wpis *Foeniculum vulgare* Miller subsp. *vulgare* var. *vulgare* oraz wpis *Foeniculum vulgare* Miller subsp. *vulgare* var. *dulce* (Miller) Thellung.

Artykuł 2

Wskazania, moc i dawkowanie, droga podania i inne informacje niezbędne do bezpiecznego stosowania jako tradycyjny produkt leczniczy dotyczące *Foeniculum vulgare* Miller subsp. *vulgare* var. *vulgare* i *Foeniculum vulgare* Miller subsp. *vulgare* var. *dulce* (Miller) Thellung są określone w załączniku II do tej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz substancji ziołowych, preparatów i ich połączeń do użytku w tradycyjnych ziołowych produktach leczniczych ustanowiony zgodnie z art. 16 lit. f) dyrektywy 2001/83/WE zmienionej dyrektywą 2004/24/WE

Foeniculum vulgare Miller subsp. *vulgare* var. *vulgare* (Owoc kopru włoskiego (odmiana gorzka))

Foeniculum vulgare Miller subsp. *vulgare* var. *dulce* (Miller) Thellung (Owoc kopru włoskiego (odmiana słodka))

ZAŁĄCZNIK II

A.

WPIS DO WSPÓLNOTOWEGO WYKAZU DOTYCZĄCY FOENICULUM VULGARE MILLER SUBSP. VULGARE VAR. VULGARE, FRUCTUS**Nazwa naukowa rośliny***Foeniculum vulgare* Miller subsp. *vulgare* var. *vulgare***Rodzina botaniczna**

Apiaceae

Substancja roślinna

Koper włoski (odmiana gorzka)

Powszechna nazwa substancji roślinnej we wszystkich językach urzędowych UE

BG (bългарski): Горчиво резене, плод	LT (lietuvių kalba): Karčiųjų pankolių vaisiai
CS (čeština): Plod fenyklu obecného pravého	LV (latviešu valoda): Rūgtā fenheļa augļi
DA (dansk): Fennikel, bitter	MT (malti): Bużbież morr, frotta
DE (Deutsch): Bitterer Fenchel	NL (nederlands): Venkelvrucht, bitter
EL (elliniká): Μαραθόσπορος πικρός	PL (polski): Owoce kopru włoskiego (odmiana gorzka)
EN (English): Bitter fennel, fruit	PT (português): Fruto de funcho amargo
ES (español): Hinojo amargo, fruto de	RO (română): Fruct de fenicul amar
ET (eesti keel): Mõru apteegitill, vili	SK (slovenčina): Feniklový plod horký
FI (suomi): Karvasfenkoli, hedelmä	SL (slovenščina): Plod grenkega navadnega komarčka
FR (français): Fruit de fenouil amer	SV (svenska): Bitterfänkål, frukt
HU (magyar): Keserűédeskömény-termés	IS (íslenska): Bitur fennel aldin
IT (italiano): Finocchio amaro (o selvatico), frutto	NO (norsk): Fenikkel, bitter

Produkt(-y) roślinny(-e)

Koper włoski, odmiana gorzka, suszone, rozdrobnione (!) owoce

Odniesienie do monografii Farmakopei Europejskiej*Foeniculi amari fructus* (01/2005:0824)**Wskazanie(-a)**

- Tradycyjny produkt leczniczy roślinny do leczenia objawowego łagodnych, kurczowych dolegliwości żołądkowo-jelitowych, w tym wzdęć i oddawania wiatrów.
- Tradycyjny produkt leczniczy roślinny do leczenia objawowego łagodnych, kurczowych dolegliwości związanych z okresem menstruacji.
- Tradycyjny produkt leczniczy roślinny stosowany jako środek wykrztuśny w kaszlu związanym z przeziębieniem.

Produkt ten jest tradycyjnym produktem leczniczym roślinnym przeznaczonym do stosowania w określonych wskazaniach wyłącznie na podstawie długotrwałego zastosowania.

Rodzaj tradycji

Europejska, chińska

Moc

Zob. „Dawkowanie”.

(!) Termin „rozdrobnione owoce” oznacza również „pokruszone owoce”.

Dawkowanie

Dorośli

Dawka pojedyncza

1,5–2,5 g (świeżo ⁽¹⁾) rozdrobnionych owoców kopru włoskiego z 0,25 l wrzącej wody (parzyć przez 15 minut) trzy razy dziennie jako napar

Młodzież powyżej 12. roku życia, Wskazanie a)

Dawka dla osób dorosłych.

Dzieci od 4. do 12. roku życia, Wskazanie a)

Normalna dawka dzienna

3–5 g (świeżo) rozdrobnionych owoców jako napar w trzech podzielonych dawkach do krótkotrwałego stosowania tylko w łagodnych, przejściowych objawach (do jednego tygodnia).

Nie zaleca się stosowania u dzieci poniżej 4. roku życia (zob. punkt „Specjalne ostrzeżenia i środki ostrożności dotyczące stosowania”).

Droga podania

Podanie doustne.

Czas stosowania lub ewentualne ograniczenia dotyczące czasu stosowania

Dorośli

Młodzież powyżej 12. roku życia, Wskazanie a)

Nie przyjmować dłużej niż przez 2 tygodnie.

Dzieci od 4. do 12. roku życia, Wskazanie a)

Do krótkotrwałego stosowania tylko w łagodnych, przejściowych objawach (do jednego tygodnia).

Jeżeli podczas stosowania produktu leczniczego objawy utrzymują się, należy skonsultować się z lekarzem lub innym wykwalifikowanym pracownikiem służby zdrowia.

Inne informacje niezbędne do bezpiecznego stosowania**Przeciwwskazania**

Nadwrażliwość na substancję czynną lub na rośliny z rodziny baldaszkowatych (*Apiaceae/Umbelliferae*) (anyż, kminek, seler, kolendra i koper) lub na anetol.

Specjalne ostrzeżenia i środki ostrożności dotyczące stosowania

Nie zaleca się stosowania u dzieci poniżej 4. roku życia ze względu na brak odpowiednich danych; należy zasięgnąć porady pediatry.

Interakcje z innymi produktami leczniczymi i inne rodzaje interakcji

Nie zgłaszano.

Ciąża i laktacja

Nie ma dostępnych danych na temat stosowania owoców kopru włoskiego u pacjentek w ciąży.

Nie wiadomo, czy składniki kopru włoskiego są wydzielane do mleka matki.

Ze względu na brak wystarczających danych nie zaleca się stosowania podczas ciąży i laktacji.

Wpływ na zdolność prowadzenia pojazdów mechanicznych i obsługiwanie urządzeń mechanicznych w ruchu

Nie przeprowadzono badań dotyczących wpływu produktu na zdolność prowadzenia pojazdów mechanicznych i obsługiwanie urządzeń mechanicznych w ruchu.

⁽¹⁾ W przypadku preparatów z rozdrobnionych owoców kopru włoskiego wnioskodawca musi przeprowadzić odpowiednie testy stabilności dotyczące zawartości składników, jakimi są olejki eteryczne.

Działania niepożądane

Mogą wystąpić reakcje alergiczne na koper włoski dotyczące skóry lub układu oddechowego. Częstość występowania tych reakcji nie jest znana.

W przypadku wystąpienia reakcji niepożądanych innych niż wymienione powyżej, należy skonsultować się z lekarzem lub innym wykwalifikowanym pracownikiem służby zdrowia.

Przedawkowanie

Nie odnotowano przypadków przedawkowania.

Szczegółowe dane farmaceutyczne [jeżeli są niezbędne]

Nie dotyczy.

Efekty farmakologiczne lub skuteczność produktu leczniczego, których można oczekiwać na podstawie długotrwałego stosowania i doświadczenia [jeżeli niezbędne do bezpiecznego stosowania produktu]

Nie dotyczy.

B.

WPIS DO WSPÓLNOTOWEGO WYKAZU DOTYCZĄCY FOENICULUM VULGARE MILLER SUBSP. VULGARE VAR. DULCE (MILLER) THELLUNG, FRUCTUS

Nazwa naukowa rośliny

Foeniculum vulgare Miller subsp. *vulgare* var. *dulce* (Miller) Thellung

Rodzina botaniczna

Apiaceae

Substancja roślinna

Koper włoski (odmiana słodka)

Powszechna nazwa substancji roślinnej stosowana we wszystkich językach urzędowych UE

BG (bułgarski): Сладко резене, плод	LT (litewski): Saldžiųjų pankolių vaisiai
CS (czeski): Plod fenyklu obecného sladkého	LV (łotewski): Saldā fenheļa augļi
DA (dania): Fennikel, sød	MT (maltański): Bużbierz helu, frotta
DE (niemiecki): Süßer Fenchel	NL (holenderski): Venkelvrucht, zoet
EL (grecki): Μαραδόσπορος γλυκός	PL (polski): Owoce kopru włoskiego (odmiana słodka)
EN (angielski): Sweet fennel, fruit	PT (portugalski): Fruto de funcho doce
ES (hiszpański): Hinojo dulce, fruto de	RO (rumuński): Fruct de fenicul dulce
ET (estoński): Magus apteegitill, vili	SK (słowacki): Feniklový plod sladký
FI (fiński): Makea fenkoli, hedelmä	SL (sloveński): Plod sladkega navadnega komarčka
FR (francuski): Fruit de fenouil doux	SV (szwedzki): Sötänkål, frukt
HU (węgierski): Édesköménytermés	IS (islandzki): Sæt fennel aldin
IT (włoski): Finocchio dolce (o romano), frutto	NO (norweski): Fenikkel, søt

Produkt(-y) roślinny(-e)

Koper włoski, odmiana słodka, suszony, rozdrobniony ⁽¹⁾ lub w proszku

Odniesienie do monografii Farmakopei Europejskiej

Foeniculi dulcis fructus (01/2005:0825)

Wskazanie(-a)

a) Tradycyjny produkt leczniczy roślinny do leczenia objawowego łagodnych, kurczowych dolegliwości żołądkowo-jelitowych, w tym wzdęć i oddawania wiatrów.

⁽¹⁾ Termin „owoc rozdrobniony” oznacza również „pokruszone owoce”.

b) Tradycyjny produkt leczniczy roślinny do leczenia objawowego łagodnych, kurczowych dolegliwości związanych z okresem menstruacji.

c) Tradycyjny produkt leczniczy roślinny stosowany jako środek wykrztuśny w kaszlu związanym z przeziębieniem.

Produkt ten jest tradycyjnym produktem leczniczym roślinnym przeznaczonym do stosowania w określonych wskazaniach wyłącznie na podstawie długotrwałego zastosowania.

Rodzaj tradycji

Europejska, chińska

Moc

Zob. „Dawkowanie”.

Dawkowanie

Dorośli

Dawka pojedyncza

1,5–2,5 g (świeżo ⁽¹⁾) rozdrobnionych owoców kopru włoskiego z 0,25 l wrzącej wody (parzyć przez 15 minut) trzy razy dziennie jako napar.

Sproszkowane owoce kopru włoskiego: 400 mg 3 razy dziennie (do 2 g dziennie)

Młodzież powyżej 12. roku życia, Wskazanie a)

Dawka dla osób dorosłych.

Dzieci od 4. do 12. roku życia, Wskazanie a)

Normalna dawka dzienna

3–5 g (świeżo) rozdrobnionych owoców jako napar, w trzech podzielonych dawkach do krótkotrwałego stosowania tylko w łagodnych, przejściowych objawach (do jednego tygodnia).

Nie zaleca się stosowania u dzieci poniżej 4. roku życia (zob. punkt „Specjalne ostrzeżenia i środki ostrożności dotyczące stosowania”).

Droga podania

Podanie doustne.

Czas stosowania lub ewentualne ograniczenia dotyczące czasu stosowania

Dorośli

Młodzież powyżej 12. roku życia, Wskazanie a)

Nie przyjmować dłużej niż przez 2 tygodnie.

Dzieci od 4. do 12. roku życia, Wskazanie a)

Do krótkotrwałego stosowania tylko w łagodnych, przejściowych objawach (do jednego tygodnia).

Jeżeli podczas stosowania produktu leczniczego objawy utrzymują się, należy skonsultować się z lekarzem lub innym wykwalifikowanym pracownikiem służby zdrowia.

Inne informacje niezbędne do bezpiecznego stosowania

Przeciwwskazania

Nadwrażliwość na substancję czynną lub na rośliny z rodziny baldaszkowatych (*Apiaceae/Umbelliferae*) (anyż, kminek, seler, kolendra i koper) lub na anetol.

Specjalne ostrzeżenia i środki ostrożności dotyczące stosowania

Nie zaleca się stosowania u dzieci poniżej 4. roku życia ze względu na brak odpowiednich danych; należy zasięgnąć porady pediatry.

Interakcje z innymi produktami leczniczymi i inne rodzaje interakcji

Nie zgłaszano.

⁽¹⁾ W przypadku preparatów z rozdrobnionych lub sproszkowanych owoców kopru włoskiego wnioskodawca musi przeprowadzić odpowiednie testy stabilności dotyczące zawartości składników, jakimi są olejki eteryczne.

Ciąża i laktacja

Nie ma dostępnych danych na temat stosowania owoców kopru włoskiego u pacjentek w ciąży.

Nie wiadomo, czy składniki kopru włoskiego są wydzielane do mleka matki.

Ze względu na brak wystarczających danych nie zaleca się stosowania podczas ciąży i laktacji.

Wpływ na zdolność prowadzenia pojazdów mechanicznych i obsługiwanie urządzeń mechanicznych w ruchu

Nie przeprowadzono badań dotyczących wpływu produktu na zdolność prowadzenia pojazdów mechanicznych i obsługiwanie urządzeń mechanicznych w ruchu.

Działania niepożądane

Mogą wystąpić reakcje alergiczne na koper włoski, dotyczące skóry lub układu oddechowego. Częstość występowania tych reakcji nie jest znana.

W przypadku wystąpienia reakcji niepożądanych innych niż wymienione powyżej, należy skonsultować się z lekarzem lub innym wykwalifikowanym pracownikiem służby zdrowia.

Przedawkowanie

Nie odnotowano przypadków przedawkowania.

Szczegółowe dane farmaceutyczne [o ile są niezbędne]

Nie dotyczy.

Efekty farmakologiczne lub skuteczność produktu leczniczego, których można oczekiwać na podstawie długotrwałego stosowania i doświadczenia [jeżeli niezbędne do bezpiecznego stosowania produktu]

Nie dotyczy.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 28 listopada 2008 r.****dotycząca wkładu finansowego Wspólnoty na 2009 r. na rzecz określonych wspólnotowych laboratoriów referencyjnych w dziedzinie kontroli pasz i żywności***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 7283)***(Jedynie teksty w językach hiszpańskim, duńskim, niemieckim, angielskim, francuskim, włoskim, niderlandzkim i szwedzkim są autentyczne)**

(2008/912/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

(4) Komisja oceniła programy pracy i odpowiednie prognozy budżetowe przedłożone przez wspólnotowe laboratoria referencyjne na 2009 r.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(5) Zgodnie z oceną wspólnotowe laboratoria referencyjne wyznaczone przez Wspólnotę w celu współfinansowania ich działalności w zakresie wykonywania funkcji i zadań określonych w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 powinny otrzymać wkład finansowy Wspólnoty. Wkład finansowy Wspólnoty powinien objąć 100 % kosztów kwalifikowanych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006.

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

(6) Rozporządzenie (WE) nr 1754/2006 ustanawia zasady kwalifikacji dotyczące warsztatów organizowanych przez wspólnotowe laboratoria referencyjne. Ogranicza ono również pomoc finansową do maksymalnie 32 uczestników warsztatów. Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1754/2006 odstępstwa od tego ograniczenia powinny być przyznawane temu wspólnotowemu laboratorium referencyjnemu, które wymaga uczestnictwa ponad 32 osób w celu osiągnięcia jak najlepszych wyników jego warsztatów.

(1) Wspólnotowe laboratoria referencyjne w dziedzinie kontroli żywności i pasz mogą uzyskać wkład finansowy Wspólnoty zgodnie z art. 28 decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽²⁾.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1754/2006 z dnia 28 listopada 2006 r. określające mechanizmy udzielania pomocy finansowej Wspólnoty wspólnotowym laboratoriom referencyjnym zajmującym się paszami, środkami spożywczymi oraz działalnością w sektorze zdrowia zwierząt⁽³⁾ stanowi, że należy udzielić wkładu finansowego Wspólnoty, jeżeli zatwierdzone programy pracy są skutecznie realizowane, a także zobowiązuje beneficjentów do dostarczania wszelkich niezbędnych informacji w określonych terminach.

(7) Zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽⁴⁾, programy zwalczania i kontroli chorób zwierząt (środki weterynaryjne) są finansowane w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG). Ponadto w akapicie drugim art. 13 tego rozporządzenia przewidziano, że w należycie uzasadnionych wyjątkowych przypadkach, w odniesieniu do środków i programów objętych decyzją 90/424/EWG, koszty administracyjne i koszty zatrudnienia poniesione przez państwa członkowskie i przez beneficjentów otrzymujących pomoc z EFRG pokrywa Fundusz. Do celów kontroli finansowej zastosowanie mają art. 9, 36 i 37 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

(3) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1754/2006 stosunki między Komisją a wszystkimi wspólnotowymi laboratoriami referencyjnymi są regulowane w ramach umowy partnerstwa, której towarzyszy wieloletni program prac.

(8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji, są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 331 z 29.11.2006, s. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Wspólnota udziela pomocy finansowej Laboratoire d'Etudes et de Recherches sur la Qualité des Aliments et sur les Procédés Agro-alimentaires (LERQAP) przy Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), Maisons-Alfort, Francja, w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie analizy i badania mleka oraz przetworów mlecznych.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniona pomoc finansowa nie przekracza 223 031 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela pomocy finansowej na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniona pomoc nie przekracza 23 000 EUR.

Artykuł 2

1. Wspólnota udziela pomocy finansowej Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM), Bilthoven, Niderlandy w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie analizy i badania chorób odzwierzęcych (salmonella).

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniona pomoc finansowa nie przekracza 337 509 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela pomocy finansowej na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniona pomoc nie przekracza 31 072 EUR.

Artykuł 3

1. Wspólnota udziela pomocy finansowej Laboratorio de Biotoxinas Marinas, Agencia Española de Seguridad Alimentaria (Ministerio de Sanidad y Consumo), Vigo, Hiszpania w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie monitorowania morskich biotoksyn.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniona pomoc finansowa nie przekracza 325 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela pomocy finansowej na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniona pomoc nie przekracza 42 560 EUR.

Artykuł 4

1. Wspólnota udziela pomocy finansowej laboratorium Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science, Weymouth, Zjednoczone Królestwo w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie monitorowania skażenia wirusowego i bakteriologicznego małży.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniona pomoc finansowa nie przekracza 304 772 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela pomocy finansowej na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniona pomoc nie przekracza 36 505 EUR.

Artykuł 5

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Laboratoire d'Etudes et de Recherches sur la Qualité des Aliments et sur les Procédés Agro-alimentaires (LERQAP) przy Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), Maisons-Alfort, Francja w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie analizy i badania bakterii *Listeria monocytogenes*.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 277 377 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 23 000 EUR.

Artykuł 6

1. Wspólnota udziela pomocy finansowej Laboratoire d'Etudes et de Recherches sur la Qualité des Aliments et sur les Procédés Agro-alimentaires (LERQAP) przy Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), Maisons-Alfort, Francja w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie analizy i badania gronkowców (*Staphylococci*) koagulazo-dodatnich, w tym gronkowca złocistego (*Staphylococcus aureus*).

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 245 406 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 23 000 EUR.

Artykuł 7

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Istituto Superiore di Sanità (ISS), Rzym, Włochy w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie analizy i badania pałeczki okrężnicy (*Escherichia coli*), w tym werotoksycznych szczepów *E. coli* (VTEC).

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 235 891 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 32 000 EUR.

Artykuł 8

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA), Uppsala, Szwecja w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie monitorowania bakterii *Campylobacter*.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 278 570 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 40 000 EUR.

Artykuł 9

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Istituto Superiore di Sanità (ISS), Rzym, Włochy w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w dziedzinie analizy i badania pasożytów, w szczególności włosieni (*Trichinella*), tasiemca bąblowcowego (*Echinococcus*) i nicieni *Anisakis*.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 299 584 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 32 000 EUR.

Artykuł 10

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Fødevareinstituttet, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Kopenhaga, Dania w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 436 345 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 24 000 EUR.

Artykuł 11

1. Wspólnota udziela pomocy finansowej Centre Wallon de Recherches Agronomiques (CRA-W), Gembloux, Belgia w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie analizy i badania białek zwierzęcych w paszach.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 566 999 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 30 000 EUR.

Artykuł 12

1. Wspólnota udziela pomocy finansowej Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu Milieuhygiëne (RIVM), Bilthoven, Niderlandy w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie pozostałości określonych substancji wymienionych w załączniku I do dyrektywy Rady 96/23/WE⁽¹⁾.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniona pomoc finansowa nie przekracza 447 000 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela pomocy finansowej na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniona pomoc nie przekracza 30 000 EUR.

Artykuł 13

1. Wspólnota udziela pomocy finansowej Laboratoire d'études et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants de L'Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments, Fougères, Francja, w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie pozostałości pewnych substancji wymienionych w załączniku I do dyrektywy 96/23/WE.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniona pomoc finansowa nie przekracza 447 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela pomocy finansowej na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniona pomoc nie przekracza 30 000 EUR.

Artykuł 14

1. Wspólnota udziela pomocy finansowej Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL), Berlin, Niemcy w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie pozostałości pewnych substancji wymienionych w załączniku I do dyrektywy 96/23/WE.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniona pomoc finansowa nie przekracza 447 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela pomocy finansowej na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniona pomoc nie przekracza 30 000 EUR.

Artykuł 15

1. Wspólnota udziela pomocy finansowej Istituto Superiore di Sanità, Rzym, Włochy w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie pozostałości pewnych substancji wymienionych w załączniku I do dyrektywy 96/23/WE.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniona pomoc finansowa nie przekracza 260 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela pomocy finansowej na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniona pomoc nie przekracza 26 000 EUR.

Artykuł 16

1. Wspólnota udziela pomocy finansowej Veterinary Laboratories Agency, Addlestone, Zjednoczone Królestwo w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w rozdziale B załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, w dziedzinie monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniona pomoc finansowa nie przekracza 605 608 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela pomocy finansowej na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniona pomoc nie przekracza 68 995 EUR.

3. W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1754/2006, laboratorium określone w ust. 1 jest upoważnione do wystąpienia o pomoc finansową dla maksymalnie 50 uczestników jednego z warsztatów określonych w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 17

Wspólnota udziela wkładu finansowego Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg, Niemcy w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie analizy i badania pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia zwierzęcego i w produktach o wysokiej zawartości tłuszczu.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 198 900 EUR.

Artykuł 18

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Fødevareinstituttet, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Kopenhaga, Dania w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie analizy i badania pozostałości pestycydów w zbożach i paszach.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 198 900 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 110 000 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.

3. W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1754/2006, laboratorium określone w ust. 1 jest upoważnione do wystąpienia o pomoc finansową dla maksymalnie 110 uczestników warsztatów określonych w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 19

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)/Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG), Hiszpania w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie analizy i badania pozostałości pestycydów w owocach i warzywach, w tym w produktach o wysokiej zawartości wody i kwasów.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 440 840 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 10 000 EUR.

Artykuł 20

Wspólnota udziela wkładu finansowego Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Stuttgart, Niemcy w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie monitorowania pozostałości pestycydów metodami wykrywania pojedynczych pozostałości.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 332 000 EUR.

Artykuł 21

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg, Niemcy w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w dziedzinie analizy i badania dioksyn i PCB w paszach i żywności.

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 432 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 55 410 EUR.

Artykuł 22

Wkład finansowy Wspólnoty, o którym mowa w art. 1–21, obejmuje 100 % kosztów kwalifikowanych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006.

Artykuł 23

Niniejsza decyzja skierowana jest do:

— w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych: Laboratoire d'Etudes et de Recherches sur la Qualité des Aliments et sur les Procédés Agro-alimentaires (LERQAP) przy Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), 23 avenue du Général de Gaulle, 94700 Maisons-Alfort, Francja,

— w odniesieniu do analizy i badania chorób odzwierzęcych (salmonella): Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM), Postbus 1, Anthony van Leeuwenhoeklaan 9, 3720 BA Bilthoven, Niderlandy,

— w odniesieniu do monitorowania morskich biotoksyn: Laboratorio de Biotoxinas Marinas, Agencia Española de Seguridad Alimentaria (Ministerio de Sanidad y Consumo), Estación Marítima, s/n, 36200 Vigo, Hiszpania,

— w odniesieniu do monitorowania skażenia wirusowego i bakteriologicznego małży: Laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS), Weymouth laboratory, Barrack Road, The Nothe, Weymouth, Dorset, DT4 8UB, Zjednoczone Królestwo,

— w odniesieniu do bakterii *Listeria monocytogenes*: Laboratoire d'Etudes et de Recherches sur la Qualité des Aliments et sur les Procédés Agro-alimentaires (LERQAP), należącej do Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), 23 avenue du Général de Gaulle, 94700 Maisons-Alfort, Francja,

— w odniesieniu do gronkowców (*Staphylococci*) koagulazododatnich, w tym gronkowca złocistego (*Staphylococcus aureus*): Laboratoire d'Etudes et de Recherches sur la Qualité des Aliments et sur les Procédés Agro-alimentaires (LERQAP), przy Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), 23 avenue du Général de Gaulle, 94700 Maisons-Alfort, Francja,

— w odniesieniu do pałeczki okrężnicy (*Escherichia coli*), w tym werotoksycznych szczepów *E. coli* (VTEC): Istituto Superiore di Sanità (ISS), Viale Regina Elena 299, 00161 Rzym, Włochy,

— w odniesieniu do bakterii *Campylobacter*: Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA), Ulls väg 2 B, 751 89 Uppsala, Szwecja,

- w odniesieniu do pasożytów (w szczególności do włosieni (*Trichinella*), tasiemca bąblowcowego (*Echinococcus*) i nicieni *Anisakis*): Istituto Superiore di Sanità (ISS), Viale Regina Elena 299, 00161 Rzym, Włochy,
- w odniesieniu do oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe: Fødevareinstituttet, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Bülowsvej 27, 1790 Kopenhaga V, Dania,
- w odniesieniu do białek zwierzęcych w paszach: Centre Wallon de Recherches Agronomiques (CRA-W), Chaussée de Namur 24, 5030 Gembloux, Belgia,
- w odniesieniu do pozostałości: Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM), Postbus 1, Anthony van Leeuwenhoeklaan 9, 3720 BA Bilthoven, Niderlandy,
- w odniesieniu do pozostałości: Laboratoire d'études et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants de L'Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), Site de Fougères, BP 90203, 35302 Fougères, Francja,
- w odniesieniu do pozostałości: Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit, Postfach 100214, Mauerstrasse 39–42, 10562 Berlin, Niemcy,
- w odniesieniu do pozostałości: Istituto Superiore di Sanità (ISS), Viale Regina Elena 299, 00161 Rzym, Włochy,
- w odniesieniu do pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE): Veterinary Laboratories Agency, Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey KT15 3NB, Zjednoczone Królestwo,
- w odniesieniu do analizy i badania pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia zwierzęcego: Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA), Postfach 100462, Bissierstrasse 5, 79114 Freiburg, Niemcy,
- w odniesieniu do analizy i badania pozostałości pestycydów w zbożach: Fødevareinstituttet, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Department of Food Chemistry, Moerkhoej Bygade 19, 2860 Soeborg, Dania,
- w odniesieniu do analizy i badania pozostałości pestycydów w owocach i warzywach: Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)/Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG), Ctra. Sacramento s/n, La Canada de San Urbano, 04120 Almería, Hiszpania,
- w odniesieniu do analizy i badania pozostałości pestycydów metodami wykrywania pojedynczych pozostałości: Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA), Postfach 1206, Schaflandstrasse 3/2, 70736 Stuttgart, Niemcy,
- w odniesieniu do analizy i badania pozostałości dioksyn i PCB w paszach i żywności: Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA), Postfach 100462, Bissierstrasse 5, 79114 Freiburg, Niemcy.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RAMOWA RADY 2008/913/WSiSW

z dnia 28 listopada 2008 r.

w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii za pomocą środków prawnokarnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29, 31 oraz art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rasizm i ksenofobia są bezpośrednim pogwałceniem zasad wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz państwa prawnego, na których opiera się Unia Europejska i które są wspólne wszystkim państwom członkowskim.

(2) O odpowiednie działania zaapelowano w planie działania Rady i Komisji w sprawie optymalnego wykonania postanowień traktatu z Amsterdamu dotyczących przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości ⁽²⁾, w konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej w Tampere w dniach 15–16 października 1999 r., w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 20 września 2000 r. w sprawie stanowiska Unii Europejskiej na Światową Konferencję przeciwko Rasizmowi oraz w sprawie obecnej sytuacji w Unii ⁽³⁾ oraz w komunikacie Komisji skierowanym do Rady i Parlamentu Europejskiego na temat copółrocznej aktualizacji tzw. tabeli wyników osiągniętych w tworzeniu przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej (druga połowa roku 2000). W programie haskim z dnia 4–5 listopada 2004 r. Rada przypominała swoje zdecydowane zobowiązanie do przeciwdziałania wszelkim formom rasizmu, antysemityzmu i ksenofobii, które wyraziła już w grudniu 2003 r.

(3) Wspólne działanie Rady 96/443/WSiSW z dnia 15 lipca 1996 r. dotyczące działania w celu zwalczania rasizmu i ksenofobii ⁽⁴⁾ należy uzupełnić dodatkowymi działaniami legislacyjnymi, w związku z koniecznością dalszego zbliżania przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich oraz pokonania przeszkód w skutecznej współpracy sądowej, wynikających głównie z rozbieżności w systemach prawnych poszczególnych państw członkowskich.

(4) Ocena wspólnego działania 96/443/WSiSW i prace przeprowadzane na innych forach międzynarodowych, takich jak Rada Europy, pokazują, że nadal występują utrudnienia we współpracy sądowej i że z tego powodu prawo karne państw członkowskich wymaga dalszego zbliżenia, tak by zapewnić stosowanie kompleksowych i jasnych przepisów służących skutecznemu zwalczaniu rasizmu i ksenofobii.

(5) Rasizm i ksenofobia stanowią zagrożenie dla grup osób będących celem takich zachowań. Aby te same czyny były we wszystkich państwach członkowskich uznawane za przestępstwa oraz by osobom fizycznym i prawnym, które się ich dopuściły lub są za nie odpowiedzialne, groziły skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje, potrzebne jest określenie w Unii Europejskiej wspólnego podejścia prawnokarnego do walki z rasizmem i ksenofobią.

(6) Państwa członkowskie uznają, że walka z rasizmem i ksenofobią wymaga różnego rodzaju środków w kompleksowych ramach i nie może się ograniczać do spraw karnych. Niniejsza decyzja ramowa ogranicza się do zwalczania poprzez środki prawnokarne szczególnie poważnych form rasizmu i ksenofobii. Jako że tradycje kulturowe i prawne poszczególnych państw członkowskich w pewnym stopniu różnią się między sobą, szczególnie w tej dziedzinie, pełna harmonizacja przepisów prawa karnego nie jest obecnie możliwa.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 29 listopada 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 19 z 23.1.1999, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 146 z 17.5.2001, s. 110.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 185 z 24.7.1996, s. 5.

- (7) W niniejszej decyzji ramowej termin „pochodzenie” należy rozumieć jako odnoszący się głównie do osób lub grup osób będących potomkami osób rozpoznawalnych na podstawie pewnych cech (np. rasy lub koloru skóry), przy czym pewne z tych cech mogą obecnie już nie występować. Mimo to takie osoby lub grupy osób mogą ze względu na swoje pochodzenie być narażone na nienawiść lub przemoc.
- (8) Termin „religia” należy rozumieć jako odnoszący się ogólnie do osób określanych według ich przekonań religijnych lub światopoglądu.
- (9) Termin „nienawiść” należy rozumieć jako odnoszący się do nienawiści okazywanej ze względu na rasę, kolor skóry, religię, pochodzenie lub przynależność narodową lub etniczną.
- (10) Niniejsza decyzja ramowa nie uniemożliwia państwom członkowskim przyjmowania przepisów prawa krajowego, które rozszerzają stosowanie art. 1 ust. 1 lit. c) i d) na przestępstwa skierowane przeciwko grupie osób, którą definiuje się według kryteriów innych niż rasa, kolor skóry, wyznawana religia, pochodzenie albo przynależność narodowa lub etniczna, takich jak status społeczny czy przekonania polityczne.
- (11) Należy zapewnić, aby wszczęcie dochodzenia w sprawie przestępstw na tle rasistowskim i ksenofobicznym oraz podjęcie odnośnych czynności w zakresie ścigania nie zależało od tego, czy ofiary, które często są szczególnie zagrożone i niechętnie podejmowaniu kroków prawnych, złożyły doniesienie lub wniosły skargę.
- (12) Zbliżenie przepisów prawa karnego powinno umożliwić skuteczniejsze zwalczanie przestępstw popełnionych z pobudek rasistowskich i ksenofobicznych dzięki ułatwieniu pełnej i efektywnej współpracy sądowej państw członkowskich. Dokonując przeglądu niniejszej decyzji ramowej, Rada powinna uwzględnić ewentualne trudności w tym zakresie, tak by możliwa była ocena, czy w tej dziedzinie konieczne są dalsze kroki.
- (13) Ponieważ cel niniejszej decyzji ramowej, jakim jest zapewnienie, aby przestępstwa popełnione z pobudek rasistowskich i ksenofobicznych podlegały we wszystkich państwach członkowskich w stopniu co najmniej minimalnym skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym sankcjom karnym, nie może być wystarczająco osiągnięty przez państwa członkowskie działające osobno, gdyż potrzebne są wspólne i spójne zasady, i ponieważ cel ten może w związku z tym zostać lepiej osiągnięty na szczeblu Unii Europejskiej, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej i która została określona w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w ostatnim przywołanym artykule, niniejsza decyzja ramowa nie wykracza poza to, co konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (14) Niniejsza decyzja ramowa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami, które uznane zostały w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, w szczególności w jej art. 10 i 11, oraz znalazły odzwierciedlenie w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza w jej rozdziale II i VI.
- (15) Względy związane z wolnością stowarzyszania się i wolnością wyrażania opinii, w szczególności wolnością prasy i wolnością wypowiedzi w innych mediach, sprawiły, że w wielu państwach członkowskich wprowadzono gwarancje procesowe, a w prawie krajowym zawarto szczególne uregulowania dotyczące ustalania lub ograniczania odpowiedzialności.
- (16) Należy uchylić wspólne działanie 96/443/WSiSW, gdyż w związku z wejściem w życie traktatu z Amsterdamu, dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na ich pochodzenie rasowe lub etniczne⁽¹⁾ oraz niniejszej decyzji ramowej stało się ono zbędne.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

Artykuł 1

Przestępstwa na tle rasistowskim i ksenofobicznym

1. Każde państwo członkowskie stosuje niezbędne środki zapewnienia karalności następujących czynów popełnianych umyślnie:
- publiczne nawoływanie do przemocy lub nienawiści skierowanej przeciwko grupie osób, którą definiuje się według rasy, koloru skóry, wyznawanej religii, pochodzenia albo przynależności narodowej lub etnicznej, lub przeciwko członkowi takiej grupy;
 - popełnienie czynu, o którym mowa w lit. a), przez publiczne rozpowszechnianie lub rozprowadzanie tekstów, obrazów lub innych materiałów;
 - publiczne aprobowanie, negowanie lub rażące pomniejszanie zbrodni ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości oraz zbrodni wojennych w rozumieniu art. 6, 7 i 8 statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego skierowanych przeciwko grupie osób, którą definiuje się według rasy, koloru skóry, wyznawanej religii, pochodzenia albo przynależności narodowej lub etnicznej, lub przeciwko członkowi takiej grupy, jeśli czyny takie mogą podburzać do przemocy lub wzbudzać nienawiść skierowaną przeciwko tej grupie lub jej członkowi;
 - publiczne aprobowanie, negowanie lub rażące pomniejszanie zbrodni określonych w art. 6 Karty Międzynarodowego Trybunału Wojskowego załączonej do porozumienia londyńskiego z dnia 8 sierpnia 1945 r., a skierowanych przeciwko grupie osób, którą definiuje się według rasy, koloru skóry, wyznawanej religii, pochodzenia albo przynależności narodowej lub etnicznej, lub przeciwko członkowi takiej grupy, jeśli czyny takie mogą podburzać do przemocy lub wzbudzać nienawiść skierowaną przeciwko tej grupie lub jej członkowi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

2. Na użytek ust. 1 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o karaniu jedynie takich czynów, które mogą spowodować zakłócenie porządku publicznego lub które stanowią groźbę, obrazę albo zniewagę.

3. Na użytek ust. 1 odniesienie do religii ma obejmować co najmniej postępowanie, które stanowi pretekst do kierowania czynów przeciwko grupie osób, którą definiuje się według rasy, koloru skóry, pochodzenia albo przynależności narodowej lub etnicznej, lub przeciwko członkowi takiej grupy.

4. Przy przyjęciu niniejszej decyzji ramowej lub później każde państwo członkowskie może złożyć oświadczenie, że negowanie lub rażące pomniejszanie przestępstw, o których mowa w ust. 1 lit. c) lub d), będzie w tym państwie karalne tylko wtedy, gdy zostanie ostatecznie stwierdzone przez sąd krajowy tego państwa członkowskiego lub trybunał międzynarodowy lub gdy zostanie ostatecznie stwierdzone wyłącznie przez trybunał międzynarodowy.

Artykuł 2

Podżeganie i pomocnictwo

1. Każde państwo członkowskie stosuje niezbędne środki dla zapewnienia karalności podżegania do czynów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d).

2. Każde państwo członkowskie stosuje niezbędne środki dla zapewnienia karalności pomocnictwa w popełnieniu czynów, o których mowa w art. 1.

Artykuł 3

Sankcje karne

1. Każde państwo członkowskie stosuje niezbędne środki, aby czyny, o których mowa w art. 1 i 2, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstrasającym sankcjom karnym.

2. Każde państwo członkowskie stosuje niezbędne środki, aby czyny, o których mowa w art. 1, podlegały karom o maksymalnym wymiarze co najmniej od 1 roku do 3 lat pozbawienia wolności.

Artykuł 4

Pobudki rasistowskie i ksenofobiczne

Państwa członkowskie stosują niezbędne środki, aby w przypadku przestępstw innych niż te, o których mowa w art. 1 i 2, pobudki rasistowskie i ksenofobiczne mogły stanowić okoliczność obciążającą lub aby pobudki takie mogły być uwzględniane przez sądy przy wymiarze kary.

Artykuł 5

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Każde państwo członkowskie stosuje niezbędne środki dla zapewnienia możliwości pociągnięcia osoby prawnej do odpowiedzialności za czyny, o których mowa w art. 1 i 2, popełnione na jej korzyść przez osobę, która działała indywidualnie

lub jako część organu tej osoby prawnej i która w tej osobie prawnej sprawuje funkcję kierowniczą na podstawie:

- a) uprawnienia do reprezentowania tej osoby prawnej;
- b) uprawnienia do podejmowania decyzji w imieniu tej osoby prawnej; lub
- c) uprawnienia do sprawowania kontroli w ramach tej osoby prawnej.

2. Oprócz przypadków przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu, każde państwo członkowskie stosuje niezbędne środki dla zapewnienia możliwości pociągnięcia osoby prawnej do odpowiedzialności, w przypadku gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony jednej z osób wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu umożliwił osobie im podległej popełnienie na korzyść tej osoby prawnej czynów, o których mowa w art. 1 i 2.

3. Odpowiedzialność osoby prawnej na mocy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu nie wyklucza postępowania karnego przeciwko osobom fizycznym będącym sprawcami czynów, o których mowa w art. 1 i 2, lub pomocnikami.

4. „Osoba prawna” oznacza każdy podmiot prawny, który posiada taki status zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, z wyjątkiem państw lub innych instytucji publicznych podczas sprawowania funkcji publicznych oraz z wyjątkiem publicznych organizacji międzynarodowych.

Artykuł 6

Sankcje nakładane na osoby prawne

1. Każde państwo członkowskie stosuje niezbędne środki dla zapewnienia możliwości zastosowania wobec osoby prawnej ponoszącej odpowiedzialność zgodnie z art. 5 ust. 1 skutecznych, proporcjonalnych i odstraszących sankcji, obejmujących grzywny lub kary pieniężne o innym charakterze, a także inne kary, takie jak:

- a) pozbawienie prawa do wsparcia publicznego lub pomocy publicznej;
- b) czasowy lub stały zakaz działalności handlowej;
- c) nadzór sądowy;
- d) sądowy nakaz likwidacji.

2. Państwa członkowskie stosują niezbędne środki dla zapewnienia możliwości zastosowania wobec osoby prawnej ponoszącej odpowiedzialność zgodnie z art. 5 ust. 2 skutecznych, proporcjonalnych i odstraszących sankcji lub środków.

Artykuł 7

Przepisy konstytucyjne i podstawowe zasady

1. Niniejsza decyzja ramowa nie wpływa na obowiązek przestrzegania praw podstawowych i ogólnych zasad prawnych, w tym wolności wypowiedzi i wolności stowarzyszania się, zapisanych w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej.

2. Niniejsza decyzja ramowa nie zobowiązuje państw członkowskich do stosowania środków niezgodnych z podstawowymi zasadami dotyczącymi wolności stowarzyszenia się i wolności wypowiedzi, w szczególności wolności prasy i innych mediów, wynikającymi z przepisów konstytucyjnych lub niezgodnych z przepisami o prawach i obowiązkach oraz gwarancjach proceduralnych dla prasy lub innych mediów, jeżeli przepisy te dotyczą ustalenia lub ograniczenia odpowiedzialności.

Artykuł 8

Podjęcie dochodzenia lub ścigania

Każde państwo członkowskie stosuje niezbędne środki, aby dochodzenie w sprawie czynów, o których mowa w art. 1 i 2, ani ich ściganie karne nie zależało od tego, czy ofiara złoży doniesienie lub wniesie skargę – przynajmniej w najpoważniejszych przypadkach, w których czyn popełniony został na jego terytorium.

Artykuł 9

Jurysdykcja

1. Każde państwo członkowskie stosuje niezbędne środki, aby ustanowić swoją jurysdykcję w odniesieniu do czynów, o których mowa w art. 1 i 2, jeżeli czyny te zostały popełnione:

- a) w całości lub częściowo na jego terytorium;
- b) przez jego obywatela; lub
- c) na korzyść osoby prawnej, której siedziba znajduje się na terytorium tego państwa członkowskiego.

2. Ustanawiając jurysdykcję w myśl ust. 1 lit. a), każde państwo członkowskie stosuje niezbędne środki, aby jego jurysdykcja obejmowała także przypadki, w których czyny popełnione zostają w obrębie systemu informacyjnego, a:

- a) sprawca, popełniając te czyny, jest fizycznie obecny na jego terytorium, niezależnie od tego, czy czyny te dotyczą materiału zawartego w systemie informacyjnym kontrolowanym z jego terytorium;
- b) czyny te dotyczą materiału zawartego w systemie informacyjnym kontrolowanym z jego terytorium, niezależnie od tego, czy sprawca, popełniając je, jest fizycznie obecny na jego terytorium.

3. Państwo członkowskie może zdecydować, że nie będzie stosować zasad jurysdykcji ustalonych w ust. 1 lit. b) i c) albo

że będzie je stosować tylko w określonych przypadkach lub określonych okolicznościach.

Artykuł 10

Wdrożenie i przegląd

1. Państwa członkowskie stosują środki niezbędne do wykonania przepisów niniejszej decyzji ramowej do dnia 28 listopada 2010 r.

2. W tym samym terminie państwa członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji tekst przepisów, które przenoszą do ich prawa krajowego obowiązki wynikające z niniejszej decyzji ramowej. Na podstawie sprawozdania Rady opartego na takich informacjach oraz pisemnego sprawozdania Komisji Rada ocenia do dnia 28 listopada 2013 r., w jakim zakresie państwa członkowskie wykonały niniejszą decyzję ramową.

3. Przed dniem 28 listopada 2013 r. Rada dokonuje przeglądu niniejszej decyzji ramowej. W celu przygotowania tego przeglądu Rada zwróci się do państw członkowskich z pytaniem, czy napotkały trudności w trakcie współpracy sądowej odnoszącej się do czynów wymienionych w art. 1 ust. 1. Ponadto Rada może zwrócić się do Eurojustu o sporządzenie sprawozdania na temat ewentualnych przeszkód we współpracy sądowej państw członkowskich w tym zakresie, wynikłych z różnic między krajowymi przepisami.

Artykuł 11

Uchylenie wspólnego działania 96/443/WSiSW

Niniejszym uchyla się wspólne działanie 96/443/WSiSW.

Artykuł 12

Terytorialny zakres zastosowania

Niniejsza decyzja ramowa ma zastosowanie do Gibraltaru.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2008 r.

W imieniu Rady
M. ALLIOT-MARIE
Przewodniczący

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.